

Nimkta purva Sangh
Prarambham.

॥ निरुक्त पूर्वषट्क प्रारंभः ॥

135
8

॥१॥

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसरस्वत्यैनमः॥ श्रीमहागुरुभ्योनमः॥ ह्रीः ॐ नमः॥
 सामान्नायः सामान्नातः सव्याख्यातव्यस्तमिमं सामान्नायं निघंटवद्वत्सा
 चक्षते निघंटवः कस्मान्निगमादुमेभवन्ति छंदोभ्यः समाहृत्य समाहृत्य
 सामान्नातास्ते निगंतव एव संतो निगमनान्निघंटव उच्यंत इत्योपमन्यवो
 पिवाहननादेवस्युः समाहृता भवन्ति यद्वासमाहृता भवन्ति तद्यान्येतानि
 चत्वारिपदजातानि नामाख्याते चोपसर्गनिपाताश्च तानीमानि भवन्ति
 तत्रैतन्नामाख्यातयोर्लक्षणं प्रादिशंति भावप्रधानमाख्यातं सत्वप्रधा
 नानि नामानि तद्यत्रोमेभावप्रधाने भवतः पूर्वापरीक्षितभावमाख्याभि
 र्व्यापक्तिरित्यद्वैतिसत्त्वानामुपदेशो गौरश्च पुरुषो हस्तीति भव

॥१॥

तेनाचष्टे ब्रजति पचतीत्युपक्रमप्रभृत्यपवर्गपर्यंतं मूर्तसत्त्वभूतं सत्त्वनाम

तीतिभावस्यास्ते शोते ब्रजति तिष्ठतीतीन्द्रियमित्येव च नमो दुर्बरायणः॥
 ॥१॥ ॥ तत्र चतुष्टु नोपपद्यते युगपदुत्पन्नानां वाशब्दानामितरेतरो
 पदेशाः शगश्चकृता योगश्च व्याप्तिमत्ता तु शब्दाणां यिस्त्वाश्च शब्देन
 संज्ञाकरणं व्यवहारार्थं लोके तेषां मनुष्यवद्देवताभिधानं पुरुषविद्या
 नित्यत्वात्कर्मसंपत्तिर्मन्त्रो वेदेषु आविकारा भवन्तीति वार्थाय एव जाय
 तेऽस्ति विपरिणामते वर्धतेऽपक्षीयते दिनश्चतीति जायत इति पूर्वभाव
 स्यादिमाचष्टेनापरभावमाचष्टेन प्रतिषेधस्य स्तीत्यनस्य सत्वस्याव
 धारणां विपरिणामत इत्यप्रच्यवमानस्य तत्वात् द्विकारं वर्धत इति स्वांगस्य
 च यंसंयोगिकानां वार्थानां वर्धते विजयेनेति वा वर्धते शरीरेणेति वाऽपक्षी

यत इत्येतेनैव व्याख्यातः प्रतिलोमं विनश्यतीत्यपरमावस्था तस्माच्च न पूर्व
 भावमावहेन प्रतिषेधति ॥ २॥ ॥ अतोऽन्ये भावविकार एतेषामेव विकारम
 वंतीति हस्माह ते यथावचनमप्यहितव्याननिर्बन्धा उपसर्गा अर्थान्निराकु
 रितिशक्यता यनो नामाख्यातयोस्तु कुर्मोपसंयोगघातका भवंत्युच्चावचः
 पदार्था भवंतीति गार्हस्थ्य एषु पदार्थ प्राकुरिमेतन्नामाख्यातयोरर्थविक
 रणमाह त्वर्वागर्थे प्रपरेत्येतस्य प्रतिलोम्यमपीत्यामि मुख्यं प्रतीत्येतस्य
 प्रतिलोम्यमिति सुदृश्यमिष्टजितार्थे नदुरित्येतयोः प्रतिलोम्यं न्यवेति विनिग्र
 हार्थर्या उदित्येतयोः प्रतिलोम्यं समित्येकी भावं व्यपेक्षेतस्य प्रतिलोम्यमन्वि
 तिसादृश्या परभावमपीति संसर्गमुपेक्ष्य जननं परीति सर्वतो भावमधीत्युप

Nimukta purva Sangh
 Prarambham.

॥ निरुक्त पूर्वषट् प्रारंभः ॥

135
8

रिभावमैभ्यं देवमुच्चावदानर्थोऽप्रादुस्तउपेक्षितव्याः॥३॥ ॥इतिप्रथमःपादः॥
॥ ॥अथानिपाताउच्चावचेष्वर्थेषुनिपतंत्यप्युपमार्थेपिकर्मोपसंग्रहार्थेऽ
पिपदपूरणास्तेषामेतेचत्वारउपमार्थेभवन्तवितेभाषायांचान्वध्यायंचा
ग्निरिवेंद्रदेवतिनेतिप्रतिषेधाथर्योभाषायामुपमयमन्वध्यायन्नेंद्रदेवम
मंसतेतिप्रतिषेधाथर्यःपुरस्तादुपाचारस्तस्ययद्वतिषेधतिदुर्मदासोन
सुरायामित्युपमार्थर्यउपरिष्ठादुपाचारस्तस्ययेनोपमिमीतेचिद्वरे
चानेकर्मचार्यश्चिदिदंरूप्यादितिप्रजायामाचार्यःकस्मादाचार्यआचारं
ग्राहयत्याचिनोत्यर्थानाचिनोतिबुद्धिमितिवादधिरिदित्युपमार्थकुलमाषां
तिश्चिदाहरेत्येवकुत्सितेकुलमाषाःकुलेषुसीदन्तिनुदरेषोऽनेककर्मदनुक

自注

भित्ति

रिष्यतीति हेत्वपदेशे कथं नु करिष्यतीत्यनुसंधेन न वेतदकांश इति चाथाप्युप
माथैभवति ॥ वृक्षस्य नु ते पुरुहंतवयाः ॥ वृक्षस्येव ते पुरुहंतशारवानयाः शा
खावेते वार्यितो नाभवन्ति शारवाः खशयाः ॥ शक्रो ते वोऽथेयस्यागमार्थे दधे
यत्कर्म हं विश्रायते न त्वौ हे शिकमिव विग्रहेण पृथक् ॥ त्सकर्मोपसंग्रहश्च
तिसमुच्चयार्थ उपास्यां संग्रह्यते ॥ हंचत्वं च दृक् न हन्ति ते तस्मिन्नेवार्थे देव
स्य भवति तस्य एत्याकारो वेति विचारणार्थः ॥ हंत हं हं धिर्वीमिमांनिदधानीह
वेह वेत्यथापि समुच्चयार्थः भवति ॥ ४ ॥ ॥ वायुर्वा त्वामनुर्वा वेति ॥ अह इति च
अह इति च विनिग्रहाथर्यो पूर्वो संप्रयुज्येत अयमहं दूकरो त्वयमिदमिदं
हं करिष्यतीदं नु करिष्यतीत्यथाप्युक्ता एतस्मिन्नेवार्थे उत्तरेण षष्ठे मेव दंति

॥४॥

संचरेण्यमुताधीतं विनश्यति ॥ न नूनमस्य घनं नो एवं च स्तनमद्यास्मिं
 नद्यविधिरित्यहो नामधेयं द्योतंत इति सतः ख उपाशंस नीयः कालो ह्योही
 नः कालः कस्तद्वेदयदद्भुतं । कस्तद्वेदयदभूतमिदमपीतरद्भुतमपस्तमिति
 वान्यस्य चित्तमभिसंचरेण्यमभिसंचार्य न्योनानेयश्चित्तं च तत्तेरुताधी
 तं विनश्यतीत्यथाध्यातं विनश्यत्याध्यातमभिप्रेतमथापि पद पूरणः ॥ ६ ॥
 ॥ नूनं साते प्रतिवरं जरित्रे दुही यदि द्रुक्षिणामघोनी ॥ शिखास्तोत
 भयो माति धग्मगो नो बृहद्देमवेदये सुवीरः ॥ साते प्रतदुग्धां वरं जरि
 त्रैवरो वरयितव्यो भवति जरिता दक्षिणामघोनी मघवती मघमिति ॥ ४ ॥
 धननामधेयं महते दानकर्मणो दक्षिणा दक्षतेः समर्धयति कर्मणो ब्य

धुं समर्धयतीत्यपि वा प्रादक्षिणागमनादिशामभिप्रेत्यदिग्घस्तप्रकृतिदक्षि
 णास्तोतदक्षतेरुत्साहकर्मणो दाशतेर्वीस्याहानकर्मणो हस्तो हतेः प्राशुहं
 ननेदहिस्तोत्पयः कामान्मास्मानतिदहीमास्मानतिहायदाभगानो सुबृ
 हद्देमस्वेवेदनेभगोभजतेर्बृहदिति महतो नामधेयं परे बृहत्पवतिवीरवं
 तः कल्याणवीरावावीरोवीरयत्यमित्रान्वेतेर्वीस्याद्वितिकर्मणो वीरयतेर्वी
 सीमिति परिग्रहाथर्यो वापद पूरणो वा प्रसीमादित्यो अस्तजत् । प्रास्तज
 दिति वा प्रास्तजत्सर्वत इति वा विसीम ॥ ५ ॥ तः सुरुचो वेन आवरिति च
 वृणोत्सर्वत आदित्यः सुरुच आदित्यरश्मयः सुरुचो नादपि वा सीमेत्येतद
 नर्थकमुपबंधमादहीतपंचमीकर्मणो सीमः सीमतः सीमातो मर्यादातः सी

सामर्थ्यादाविषीव्यातिदेशावतित्वहातिविनिग्रहार्थं सर्वनामानुदात्तमर्थं
नामेत्येके ॥ ७॥ ॥ च्वात्तः पोषमास्ते पुपुषान्गायत्रं त्वे गायति शकरीषु
ब्रह्मा त्वेव दत्ति जातविद्यां यज्ञस्य मात्रां विमिमीत उत्वः ॥ इत्येविकर्मणां
विनियोगात्तच्च च्वामेकः पोषमास्ते पुपुषान्हातर्गर्वनी गायत्रमेक गाय
ति शकरीषु दत्त गायत्रं गायते स्तुतिकर्मणाः शक्ये च्वाः शक्नोते स्तद्यद्य
भिर्हत्रमशकधंतुं तच्छकरीणां शकरीवमिति विज्ञायते ब्रह्मेको जाते जाते वि
द्यां वदति ब्रह्मा सर्वविद्यः सर्ववेदितुमर्हति ब्रह्मा पारवृद्धः श्रुततो ब्रह्म पश्य
दं सर्वतो यज्ञस्य मात्रां विमिमीत एको धर्युरधर्युरधर्युरधरं यूनत्तयध
रस्यनेता धरं कामयत इति वाऽपि बाध्याने पुरुषबन्धोऽधर इति यज्ञनाम

मस्य मुतेवदतीत्यथापि पदपूरण इदमुत्तरं ह्येवोनेककर्मदीहकरिष्यतीति
 हेत्वपदेशोक्तं हि करिष्यतीत्यनुष्टुप् कथं हि व्याकरिष्यतीत्यस्य यायां किलेति
 निष्ठाप्रकर्ष एव किलेत्यथापि न ननु इत्येताभ्यां संप्रयुज्यते नुष्टुप् न किलेवं
 ननु किलेवं मेति प्रतिषेधे माकाषश्माहाषश्चित् चरवल्लिति चरवल्लुक्त्वात्
 लुक्कृतमथापि पदपूरण एवं खलु तद्वत्त्वेति शम्भदिति विचिकित्सा यथो
 भाषायां शम्भदेवमित्यनुष्टुप् एवं शम्भदित्यस्य यष्टे न नमिति विचिकित्सा
 यथोभाषाया मुभायमन्वध्याय निचिकित्सा यथोभाषापदपूरणश्चागस्य इ
 दायहविर्भिनुष्यमरुद्भ्यः संप्रदिक्षां चकार स ईद्र एत्यपरिदेवयां चक्रे ॥ ५ ॥
 इति द्वितीयः पादः ॥ ॥ ननु नमस्ति नोभ्यः कस्तद्देदयं इति ॥ अन्यस्य चित्तमभि

यं

स्व

ध्वनिर्हिंसा कर्मा तत्प्रतिषेधो निपात इत्येके तत्कथमनुदात्तप्रकृतिनामस्या इ
ष्टव्यं तु भवत्यतस्तत्वं सरव्ये स्थिरपीतमाहु रिति द्वितीया यामुतो वस्मै तन्वां विस्
स्त्र इति चतुर्थ्या मथापि प्रथमा बहुवचने ॥ ८ ॥ अक्षरवतः कर्णवतः सरवायो
मनोजवेष समावपद्बुः ॥ आदघ्ना स उपकक्षा स उ त्वे ह् दा इ व स्मा त्वा उ त्वे
दृष्टे ॥ अक्षिमेतः कर्णवतः सरवायो क्षिचष्टे रनक्ते रित्योग्रयणस्तस्मादेत
यत्कृतर इव भवत इति हविज्ञायते कर्णः कृतं तैर्निर्कृतं द्वारो भवत्युत्तरि स्या
ग्रायणं च छंती वके उदगं तामिति हविज्ञायते मनसां प्रजवेष समावपद्बुरा
स्य दघ्ना अपर उपकक्षा दघ्ना अपर आस्थमस्य ते रास्यंदत एव दनमिति वादघ्नां
दध्यतेः स्ववतिकर्मणोदस्यते वा स्याद्विदस्ततरं भवति यस्मै या ह् दा इ व के प्रस्ते

三

यादह शिरेस्नानां ही ह्वा दो ह्वा दतेः शङ्क कर्मणो ह्वा दतेः स्याच्छीती भावकर्मणे
 ५ थापि समुच्चयार्थे भवति पर्याया इव त्वदाश्विनमोधि न च पर्यायाश्वेत्यथ ये
 वृत्तेऽर्थे मिताक्षरेषु ग्रंथेषु वाक्य पूरण आगच्छंति पद पूरणे मिताक्षरेषु
 नर्थकाः कर्माभिहितं ॥ ९ ॥ ॥ निष्क्रासश्चिद् नरोत्तरितो कावकादिव ॥ वि
 भयस्य तो ववा शिरे शि शिरं जीवनायकं ॥ शि शिरं जीवनाय ॥ शि शिरं शृणाते
 शम्नाते वा ॥ एमेनं सृजता सुते ॥ आसृजते नं सुते ॥ तमिद्वधुं तु नो गिरः ॥ तं वध
 यं तु नो गिरस्तु तयोगि रोगुणाते ॥ अयमुते समतसि ॥ अयं तं समतु सीवोपि
 दृश्यते सुविदुरिव सुविज्ञायते इवाऽथापि नेत्येष ददित्येते संप्रयुज्यंते परिभू
 ये ॥ १० ॥ ॥ हविभिरेके स्वरितः स च तं सुन्यं तं एके सवनेषु सोमान् ॥ शचीर्म

॥ ६ ॥

न

नमश्चुवीताऽश्वः सवचनीयः स्याद्यत्किंचित्तं द्यात्तदांतदथापिचेत्सर्वाण्य
ख्यातजानिनामानिस्थुर्यावद्भिर्भावेः संप्रयुज्ये ततावेदोनामधेयप्रति
लंभः स्यात्तत्रैवस्वर्णोदरनायावासंजनीचस्यात् ॥१३॥ ॥अथापियए
षान्यायवान्कर्मनामिकः संस्कारोयथाचापिप्रतीताथानिस्थुस्तथैनान्या
चक्षीरन्युरुषं पुश्चिद्यइत्याचक्षीरनष्टेत्यभवंतर्दनमितित्त्वणमथापिनि
ष्यन्नेषिव्याहारमिविचारयंतिप्रथनात्स्थिवीत्याहुः कएनामप्रथयि
थकिमाधारश्चेत्यथानन्वितेऽर्थेऽप्रादेशिकेविकारेपदेत्यः पदेतराभि
त्संस्कारशाकटायनएतेः कारितं चयकारादिंचांतकरणमस्तेः सुधंच ॥७॥
संस्कारादिंचाऽथापिसत्वपूर्वोभावइत्याहुः परस्माद्भावात्पूर्वस्यप्रदेशोना

ना

पपद्यतइतिलदेतन्नोपपद्यते ॥१३॥ यथोहिनुवाएतत्तद्यचस्वरसंस्कारोस
मथोप्रादेशिकेनगुणोनान्वितोस्यातां सर्वप्रादेशिकमित्येवंसत्यनुपा
लंभएषभवतियथोएतद्यः कश्चतत्कर्मकुर्यात्सर्वतत्सर्वतथाचक्षीरनि
तिपश्यामः समानकर्मणानामधेयप्रतिलंभमेकेषांनैकेषांयथातक्षाप
रिब्राजकोजीवनोऽस्मिजइत्येतेनैवोत्तरः प्रसक्तोयथोएतद्यथाचापिप्र
तीतार्थानिस्थुस्तथैतान्याचक्षीरन्निति संत्यक्तप्रयोगाः कृतोप्येकपदिका
यथाव्रततिर्दमनजां द्युप्राहारे जागृकोदर्वहोमीति यथोएतन्निष
न्नेषिव्याहारोऽपिविचारयंतिप्रवर्तहिनिष्यन्नेषिव्याहारेयोगपरीक्षिः
प्रथनात्स्थिवीत्याहुः कएनामप्रथयिथकिमाधारश्चेत्यथैवदर्शनेनपृथु

एव

एतेन रूपसंपन्नाविधीयंत उक्तप्रथमं स्वेति प्रथयति प्रोहाणीति प्रोह
त्यथा च नुपपन्नार्थापवन्त्योषधे त्रायस्वेन स्वाधिते मे न हि सीरित्याह
हिं सन्नापि विप्रतिषिद्धार्थापवन्ति। एकं रुद्रो वत स्तेन द्वितीयः अ
संख्याताः सहस्राणि ये रुद्रा अधिपस्यं। अशत्रु रंद्रजतिषेरात
सेना अजयत्साकमिंद्रः इत्यथापि जानतं संप्रेष्यत्यग्नये समिध्यमाना
यानु ब्रूहीत्यथा आहादितिः सर्वमित्यादिति धैरिदिति रक्षमितितदुप
रिष्ठा रव्यास्यामोऽथाप्यविस्पृष्टार्थापवन्त्यम्याह रश्मिन्सारयापि
काणुकेति ॥१५॥ ॥ अर्थवन्त राक्षसामान्यादेतद्वै यज्ञस्य समर्थयद्रूप
समर्थयत्कर्मक्रियमाणं नृपं जुर्वाभिवदतीति च ब्राह्मणं कीलंते

तार

क्या

॥ १ ॥

पुत्रेर्नष्टभिरितियथो एतन्नियतवाचोयुक्तयोनिघतानुपूर्व्यां भवन्तीति लोकि
 केष्वप्येतद्यथेन्द्राग्नीपितापुत्रावितियथो एतद्वाह्येण न रूपसंपन्ना विधीयन्ते
 इत्युदितानुवादः स भवतियथो एतदनुपपन्नार्था भवन्तीत्याम्नायवचनाद्
 हिंसा मतीयेतयथो एतद्विप्रतिषिद्धार्था भवन्तीति लोकि केष्वप्येतद्यथा सप
 त्नायं ब्राह्मणोऽनमित्रो राजेतियथो एतज्जानन्तं संप्रेष्यतीति जानन्तमभिव
 द्यते जानन्ते मधुपर्कं प्राहेतियथो एतददितिः सर्वमिति लोकि केष्वप्येतद्य
 था सर्वरसा अनुप्राप्ताः पानीयमिति यथो एतद्विस्पष्टार्था भवन्तीति नेषस्था
 णोरपराधो यदेन मंधो न पश्यति पुरुषा पराधः स भवतियथा जानपदीषु वि
 द्यातः पुरुषविशेषो भवति पारो वर्यवित्सुतुरबलु वेदित्पुत्रयो विद्यः प्रशस्यो

॥ १ ॥

द्या

भवति ॥१६॥ ॥ इति पंचमः पादः ॥ ॥ अथापीदमंतरेण पदविभागो नीव
धते । अवसायपद्धते रुद्रमूलेति पद्धदवसंगावः पथ्यदनमवतर्गत्यर्थस्या
सोनामकरणस्तस्मान्नावगृह्यत्यवसायाभ्यामिति स्यात्तु पस्तृष्टोविमो
यनेतस्मादवगृह्यति । दूतो निर्देत्या इदमाजगामेति पंचम्यर्थप्रेक्षावाच
ष्यर्थप्रेक्षावाः कारांतं परो निर्देत्या आचक्ष्वेति चतुर्थ्यर्थप्रेक्षेकारांतं परः
सन्निकर्षः संहितापदप्रकृतिः संहितापदप्रकृतिः । निसर्ववरणानां पा
षट्कान्यथापि याज्ञेदेवतेन बहवः प्रदेशा भवन्ति तदेतन्नोपेक्षितव्यं ते चेद्वदु
र्लिंगज्ञा अत्र स्मृतिः । ईदं नत्वा शवसा देवता वायुं यणंतीति वायुलिंगं च ईदं
लिंगं चाग्नेये मंत्रेऽग्निरिव मन्त्रो विहितः सह स्यात्तितथाग्निर्मान्यवे मंत्रो वि

नि. पु०

॥१०॥

अ१

चितो ज्वलितस्त्रिषिरित्यस्येयेद। त्तिनामभवत्यपि ज्ञानप्रशंसाभवत्य
ज्ञाननिंदा च ॥७॥ ॥ स्थाणुरयं भारहारः किलाभूदधीत्यवेदनविज्ञाना
प्तियर्थं ॥ योऽर्थज्ञ इत्सकलं भद्रमभ्युतेनाकमेति ज्ञानविधूतपाप्मा ॥ य
द्गृहीतमविज्ञातं निगदेनैव शब्देन ॥ अनन्नाविवेकं शुक्केधोनतज्वल
तिकर्हवित् ॥ स्थाणुस्तिष्ठते रथोर्त्तरणस्थो वा ॥ ॥१८॥ उत्तलः प
श्यन्नददर्शवाचमुत्तलः शृण्वन्नृष्टणोत्येनां ॥ उत्तलस्मै तन्वां वि सस्वे
जायेव पत्युशते सुवासाः ॥ अथैकः पश्यन्नपश्यति वाचमपि च शृण्वन्न
शृणोत्येनामित्यविद्वोऽसमाहार्थमथैकस्मै तन्वं वि सस्व इति स्वमात्मानं
विवृणुते ज्ञानं प्रकाशनमर्थस्याहानयावाचोपमोत्तमयावाचा जायेव प

॥१०॥

ले कामयमाना सुवासा नृकालेषु दोस्तुसाः कल्याणवासाः कामयमाना
नृकालेषु यथास एनां पश्यति सशृणोतीत्यर्थज्ञप्रशंसा तस्योत्तराभर
ये से निर्वचनाय ॥१९॥ ॥ उत्तमं सरस्य स्थिरपीतमाद्रुर्मे नं हि न्वत्यपि वाजि
नेषु ॥ अथे न्वाचरति मायैष वाचं शुश्रुवां अफलामपुष्पां ॥ अप्येकं वाक्
सरस्य स्थिरपीतमाद्रु रममाणं विपीतार्थं देवसरस्यै रमणीये स्थान इति
वाविज्ञातार्थं यन्नामुवंति वाग्ज्ञेयेषु बलवत्स्वयधे न्वाद्येष चरति मायया
वाक्प्रतिरूपयानास्मै कामान् दुग्धे वा दद्याद्देवमनुष्यस्थानेषु यो वाचं क्र
तवान्भवतीत्यफलामपुष्पामित्यफलाम्ना अपुष्पा वाग्भावतीति वा किंचित्पु
ष्पफलेति वाचार्थं वाचः पुष्पफलमाह याज्ञदेवते पुष्पफले देवताध्यासे वा

नि० ३०

॥११॥

दु

धा

३

३१

साक्षात्कृतधर्माणां रूपायोक्तुस्तुवरेष्योऽसाक्षात्कृतधर्मस्य उपदेशेन
मंत्रासंप्राप्तं रूपदेशाय म्लायंतो वरे बिलमग्रहणाये मयं स मा म्ना सिधु
वेदं च वेदांगा निच बिलं मिलं मासन मिति वेतावंतः समान कर्मणां धा
तवो धातुर्देताते रतां वंत्यस्य सता त्वस्य नाम धेयान्ये तावता मर्थाना मित
मभिधानं नेघंटुकं मिदं देवताना मप्राधान्ये नेदमिति तद्यदन्यदेवते मंत्रे
निपतति नेघंटुकं तत् । अश्वं नत्वा वारवंतं । अश्वमिव त्वा वालवंतं वाला
दंश वारपाथो भिदंति दशो दशते । मृगो न सीमः कुचरो गारिष्ठाः । मृग इ
व सीमः कुचरो गारिष्ठा मृगो मा हर्षं तिकर्मणो सीमो विष्यत्यस्माद्भीष्मो ॥११॥
येतस्मादेव कुचर इति चरति कर्म कुलित मय च देवताभिधानं कार्यं न

यरतीतिगिरिष्ठागिरिस्थायीगिरिःपर्वतःसमुद्रीर्णोभवतिपर्ववान्पर्व
तःपर्वपुनःपृष्ठातेःप्रीणातेर्वीर्धमासपर्वदेवानस्मिन्प्रीणंतीति तस्य क
तीतरत्संधिसामान्यान्मेघस्थायीमेघोपिगिरिरेतस्मादेवतद्यानिन
मानिप्राधान्यस्ततीनां देवतानां तद्देवतमित्याचक्षतेतदुपरिष्ठाद्या
ख्यास्यामोनेघंडुकाभिनेगमानिहेह॥॥२०॥॥॥॥॥समाम्ना
यस्तत्रचतुष्टुमैतान्येऽथानिपातावायुर्वीत्वाननूनंनूनंसातृचांत्वोऽ
क्षएवंतोनिष्टुक्कासोहविभिरितीमान्यथापियोयथोहिन्यथापीदमर्थ
वंतोऽथापीदस्याणुरयमुतत्वःपश्यन्नुतत्वंसुरव्यविंशतिः॥॥इतिनि
रुक्तेप्रथमोऽध्यायः॥॥१॥अथानिर्वचनंतेद्युपदेष्टुस्वरसंस्कारोस

मयौ प्रादेशिके न गुणे नान्वितौ स्यातां तथा तानि निर्ब्रूयादथान्वितेऽर्थेऽ
 प्रादेशिके विकारेऽर्थनित्यः परीक्षेत केन चिद्वृत्तिसामान्येनाविद्यमाने सा
 मान्येयक्षरवर्णसामान्यानिर्ब्रूयान्नत्वेन निर्ब्रूयान्नसंस्कारमाद्रिये
 तविशयवत्यो हि वृत्तयो भवन्ति। यथा र्थविभक्तीः सन्नमयेत्यन्तमवत्तमे
 तिधात्वा दीएव शिथेते अथाप्यस्तोर्निवृत्तिस्थानेष्वदिलोपो भवति स्तः सं
 तीत्यथाप्यंतलोपो भवति गत्वागतमित्यथाप्युपधा लोपो भवति जम्भतुर्ज
 मुरित्यथाप्युपधा विकारो भवति राजादंडीत्यथापि वर्णलोपो भवति ल
 लायामीत्यथापि द्विवर्णलोपस्तच्चद्रत्यथाप्यादिविपर्ययो भवति ज्योति
 र्चनो बिंदुर्वाच्य इत्यथाप्याद्यंतविपर्ययो भवति स्लोकारज्जुः सिकतास्त

॥१३॥

॥१३॥

मेकपदानानिर्द्धयादयतेहितसमासेषेकपर्वसु चानेकपर्वसु च पूर्वपूर्वम
परमपरं प्राविपज्य निर्द्धयादयः पुरुषो दंडपुरुषो दंडमर्हतीति वा दंडेन
संपद्यत इति वा दंडो ददते धारयति कर्मणोऽङ्करो ददते मणिमित्यभिप्रायते
दमनादित्योपमन्यवो दंडमस्याकर्षतेति गार्हायां कक्ष्या रज्जु रन्ध्रस्य कक्ष
सवते कक्षो गाहतेः कस इति नामकरणः ख्यातेर्वाङ्मनर्थकोऽप्यासः किमस्मिन्
व्यानमिति कति वीति सामान्यान्मनुष्यकक्षो बाहुमल सामान्या दधस्य ॥
॥२॥ ॥ राज्ञः पुरुषो राज्ञः पुरुषो राज्ञः पुरुषः पुरिषादेः पुरिशायः पुर
यतेर्वा पुरयस्यंतरित्यंतं पुरुषमभिप्रेत्य यस्मात्पुंसां पुरमस्ति किं विद्यस्मा
न्नाणी योनज्या योस्ति कश्चित् ॥ वृक्ष इव स्तब्धोऽपि विरितिष्ठत्येकस्तेनेदं पूर्णं

॥१३॥

पुरुषेण सर्वमित्यपि निगमो भवति विश्वकद्रा कर्षो विश्वकद्र इति भगवतो मा
यते द्रातीति गतिकुत्सना कद्रातीति द्रातिकुत्सना च कद्राति कद्रातीति सतोऽ
नर्थकोऽप्यासस्तदस्मिन् स्तीति विश्वकद्रः कल्याणवर्णीरूपः कल्याणव
र्णस्येवास्य रूपं कल्याणं कमनीयं भवति वर्णो वृणोते रूपं ये च ते वंत हि स
मासानिर्द्धया नेकपदानि निर्द्धयान्नावेय्या करणाय नानुपसन्ना यानि द
विदेवा नित्यं ह्यविज्ञातुर्विज्ञाने स्स्योपसन्ना यानि निर्द्धयाद्यो बालं विज्ञातुं स्या
न्मेधा विनेतपस्विने वी ॥ ॥२॥ ॥ विद्या हवे ब्रह्मण माजगाम गोपाय माशिव
धि ह्वेह मस्मि ॥ अस्य कायानुजं वेदयुता यन मोक्षयो वीर्यवती तथा स्या ॥
यज्जातुण्यवितथेन कर्णावदुःखं कुर्वन्मृतं संप्रयेच्छ ॥ तं मन्येत पितरं

त x रे

॥१४॥

मातरं च तस्मै न दुष्टे कृतमश्ननाह ॥ अथापि ताये गुं नो द्रियते विप्रो वाचा
मने सा कर्मणा वा ॥ यथैव तेन गुरोर्भोजनीयास्तथैव तान्ने भुक्तिर्नैकतंतत्र ॥
यमेव विद्याः शुचिप्रमत्तं मेधाविनं ब्रह्मचर्योपपन्नं ॥ यस्तेन दुष्टे कृतम
श्ननाह तस्मै मा ब्रूयात्निधिपायः अन्नमिति निधिः शिवधिरिति ॥ ४ ॥ अथा
तो नुक्रमिष्यामो गोशितं यथैव व्यानामधेयं यद्वरंगतामवति यथास्यां भूता
निगच्छति गते वै कारो नाम करणोऽपि पशुना मेहमवत्येतस्मादेवाऽथाप्य
स्यां तादृशेन कृत्स्नवान्नगमासवति गोभिः श्रौणीतमत्सरमिति पयसो मत्सर
रः सोमो मंदते सत्यं कर्मणो मत्सर इति लोभनामा भिमत्त एनेन धनं सवति ॥१४॥
पयः पिबते वीषायते वीक्षीरं क्षरे तैर्घसेर्वरो नाम करणो अरि मिति यथाऽ

॥१४॥

घो

र्कित्यथाप्यंत व्यापतिर्भवति ॥ १५ ॥ ओ ॥ मेघो नाथो गाधो वधर्मो धृत्यथा
पिबतो पजनं आच्छद्वा रोम नृजैति तद्यत्र स्वरादानंतरां तस्मात्तर्हीतुमा
वति तद्धि प्रकृतीनां स्थाना मिति प्रादिशति तत्र सिधायामनुपपद्यमाना
यामितरयोऽपि पापदयि वेत्तया ये केऽल्पनिश्चयतयोऽसवति तद्यथैतद्वति
रुद्रः पृथुः पृथुतः कृणारुमित्यथापि भूषिकेभ्यो धातुभ्यो नेगमाः कृतोभा
थं ते दमनाः क्षेत्रे साधा इत्यथापि नेगमेभ्यो माषिकार उल्लेखतमित्यथापि
प्रकृतय एवैकेषु भाष्यंते विलस्य एकेषु शास्त्रवति गतिकर्मी कंबोजे घेवसा
थते कंबोजाः कंबलभोजाः कमनीयभोजा वा कंबलः कमनीयोऽसवति वि
कारमस्यार्थेषु भाष्यंते शवशतं दातिर्लवनाथे प्रायेण दातुमुदीच्येव

त्र

शुंदु हंतो अथास ते गवीत्याधिषण चर्मणोऽशुः शमष्टमात्रो भवत्यननायशं
भवतीति वा चर्मचरते वै च्छतं भवतीति वाऽथापि चर्मचक्षेष्वाच गोभिः संन
धो असि वीहयस्वेति रथस्त तावथापि स्मावचक्षेष्वाच गोभिः संनधाप
तोते प्रस्तते तीषु स्क्तौ ज्यापि गोरुच्यते गच्यते ताहित मथे वेन्न गव्या गमय
तीष्णिति ॥ ५ ॥ ॥ वृक्षे वृक्षे नियतामीमयद्वौ स्ततो वयः प्रपतान्पूरुषादः ॥ वृ
क्षे वृक्षे धनुषि धनुषि वृक्षो ब्रश्चनादृत्वा क्षांतिं घटीति वा क्षांक्षियते निर्वास
कर्मणो नियतामीमयद्वौः शब्दं करोति मीमयतिः शब्दं कर्मात्ततो वयः प्रपतं
ति पुरुषानदनाय विरिति शकुनिनाम वेतेर्गति कर्मणोऽथापीषु नामेह भवते
तस्मादेवादि त्योपि गोरुच्यते उतादः परुषे गविः पर्ववति मास्वती लोपमन्य

॥ १५ ॥

गोबद्धं गाभूरी

बोऽथाप्यस्यैकोरश्मिश्चंद्रमसंप्रतिदीयतेतदेतेनोपेक्षितव्यमादित्यतोस्यदी
 तिर्भवतीति। सुषुम्नः सूर्यरश्मिश्चंद्रमागंधर्वत्येदंपिनिगमोभवति सोपिगो
 रुच्यते। अत्राह गोरमन्वेतेतदुपरिष्ठाद्वारव्यास्यामः सर्वेपिरश्म्ययोगाव
 उच्यंते॥ ॥६॥ ॥तवांवास्तुत्युश्मसिगममध्येयत्रगावोभूरिभृगाअयासः
 ॥ अत्राहतदुरुगायस्यवृक्षः परमंपदमवभाति पृथिवीतिबहुनोनामधेयंप
 भवतीति सतः शृंगं श्रयतेर्वाशृणातेर्वाश्रम्भातेर्वाशरणायोद्भूतमितिवाशिर
 सा निर्गतिमितिवायासोयनास्तत्रतदुरुगायस्यविष्टोर्महागतेः परमंपदंपरा
 ध्वंस्तुमवभाति पृथिवीपादः पृथ्वीस्तेस्तेन्निधानात्पदंपशुपादप्रवृत्तिः प्रभागपा
 दः प्रभागपादसामान्यादितराणिपदान्येवमन्येषामपिसत्त्वानांसंदेहाविद्यो

॥१५॥

॥१६॥

नायमपीतरोयोनिरेतस्मादेवपरिपुतोभुवतिबहुप्रज्ञास्मममापद्यतेव
 र्षकर्मणाशाकप्रणिःसंकल्पयान्वक्तैसर्वादेवताजानामीतितस्मैदेवतो
 भयलिङ्गाप्रादुर्बभूवतांनजज्ञेतांप्रच्छविदिषाणित्वेति साऽस्माएता
 म्ब्रमादिदेशैषामदेवतेति॥ ॥८॥ ॥अयंसशिक्षेयेनगौरभीहतामिमा
 तिमायुंधसनावधिभ्रिता॥साचिन्तिभिर्निहिचकारमर्त्यविद्यद्भवंतीप्र
 तिविब्रमोहत॥अयंसशब्दायतेयेनगौरभिप्रवृत्तामिमातिमायुंशब्दकरो
 तिमायुमिवादित्यमितिवावोगेषामाध्यमिकाधंसनेमेघेऽधिभ्रितासाचि
 न्तिभिःकर्मभिर्नरेवैर्निकरोतिमर्त्यविद्यद्भवंतीप्रत्यहतेवविब्रवतिरितिरूप
 नाम्ब्रयोतीतिसतोवर्षेणप्रच्छाद्येष्टिवीतलुनरादत्ते॥ ॥९॥ हिरण्यना

॥१६॥

मान्युत्तराणिपंचदशहिरण्येकस्माद्व्ययतआयम्यमानमितिवाह्यतेज
 नाज्जनमितिवाह्यतरमाणभवतीतिवाह्यदयरमाणभवतीतिवाह्यतर्वास्या
 स्तेषाकर्मणोऽन्तरिक्षनामान्युत्तराणिषोडशांतरिक्षकस्मादन्तरिक्षांतंम
 वत्यन्तरेमेरुतिवाशरीरेष्वन्तरिक्षयमितिवातत्रसमुद्रइत्येतसार्थिवेन
 समुद्रेणसंदिद्यतेसमुद्रःकस्मात्समुद्रवत्यस्मादापःसमभिद्रवत्येनमा
 पेःसंमोदन्तेऽस्मिन्सूतानिसमुद्रकोभवतिसमुनलीतिवातयोर्विभागस्त
 त्रैतिहासमाचक्षतेदेवापिश्वार्धेषेणःशंतनुश्चकौरयौम्रातरोवभूवतुः
 सशंतनुःकनीयानमिषेवयांवक्तैदेवापिस्तपःप्रतिपदेततःशंतनोराज्येद्वा
 दशवर्षाणिदेवोनववर्षातमूचुर्ब्राह्मणाअधर्मस्तथाचरितोज्येष्ठम्रात

॥७॥

न्त

रमंतरित्याभिषेचितं तस्मात्ते देवानवर्षतीति सशंतनुर्देव पिंशिशिसराज्येन
 तमुवाच देवापिः पुरोहितस्तैः सानिषाजया निचत्वा तिस्येतद्वर्षकामस्तु
 तस्येषा भवति ॥ ॥१०॥ ॥ आर्षिषेणो होत्रमृषिर्नषीदन् देवापि देवसुम
 तिविकित्वान् ॥ स उत्तरस्मादधरं समुद्धमपो दिव्या अस्तजद्वयोजभिः
 आर्षिषेण चर्षिषणस्य पुत्रं दूषितं स न स्येति वा सेना सेधरा समानगति
 वा पुत्रः पुरुत्राय तो न परणादा पुं नरकं ततस्त्राय त इति वा होत्रमृषिर्नषी
 दन् चर्षिर्दर्शनात्स्तोमान्ददर्शित्यौपमन्यवस्तद्येनांस्तपस्यमानान् च
 स्वयं स्वप्यानर्षत चर्षयो भवन्ते दृषीणामृषिर्लेमिति विज्ञायते देवापि दे
 वनामायास्तु सान्वप्रदानेन न वे देवसुमतिं देवानां कल्याणीमर्तिं विकित्वान्

॥१७॥

म

ते तान्येत्सुमानि कर्मणि समाननिर्वचना निना नाना कर्मणि चैन्नानानिर्वचना
 नियथार्थे निर्वक्तव्या नीती मान्ये कविशान्तिः पृथिवीनामधेयान्यनुक्रांता
 नितत्र निरुति निर्रेणादृष्टेः कृष्णपत्तिरितारा सा पृथिव्या संहिषते त
 योर्विभागस्तस्या एषा भवति ॥ ॥७॥ ॥ य ईव कारनसो अस्य वेदये ई
 ददर्श हिरुगिन्नु तस्मात् ॥ समातुर्यो नापरवीतो अंतर्बहुप्रजानि र्द्युति
 मा विवेश ॥ बहुप्रजाः कृष्णमापद्यते इति पारव्राजकाः वर्षकर्मणि नेरु
 क्ताः य ईव कारतिं करोति किरती संहिधौ वर्षकर्मणान सो अस्य वेदम
 ध्यमः स एवा स्य वेदमध्यमो यो ददर्शादित्योपहितं समातुर्यो नो माता त
 रिक्षं निमश्यते ॥ स्मिन् हतानि यो निरंतरिक्षं महान क्यवः पारवीतो वायु

तत्रानासउत्तरस्मादधरंसमुद्रं। उत्तरउत्तरतरोपवत्यधरोधोरोधोनधाव
तीत्यर्धगतिप्रतिषिधातस्योत्तराभ्यस्योत्तरवचनाय॥ ॥११॥ ॥यद्देवापिः
शतनवेपुरोहितोहोत्रायवृतः कृपयन्नदीधेत॥ देवश्रुतं वृष्टिवनिंररा
णो बृहस्पतिर्वचमस्माभ्ययच्छत्॥ शान्तनुः शान्तनोस्त्वितिवाशमस्मेतन्वा
अस्त्वितिवापुरोहितः पुरएनंदधतिहोत्रायवृतः कृपायमाणोऽन्वध्याय
देवश्रुतं देवानंश्च एवति वृष्टिवनिं वृष्टिया चिनैरराणोरातिरभ्यस्तो बृह
स्पतिर्ब्रह्मासीत्सोऽस्मेवाचमयच्छद्बृहदुपव्याख्यातं॥ ॥१२॥ ॥साधा
रणा न्युत्तराणिषड्दिवश्चादित्यस्य च यानित्वस्य प्राधान्येनोपरिष्ठात्ता
नित्याख्यास्यामओदित्यः कस्मादादत्तेरसानादत्तेषां संज्योतिषामादी

॥१८॥

सोमासेति वाऽदितेः पुत्र इति वा लभ्ययोगं त्वस्यैतदंर्थात् पराभ्याये स्तुक्कासा
 कृत्स्न्यमैदितेयमादितेः पुत्रमेव मन्यासामपि देवतानामादित्याप्रवादाः स्तुत
 यो भवन्ति तद्यथैतन्मित्रस्य वरुणास्यार्ये मणोदक्षस्य भगस्यांशस्येत्यथापि
 मित्रारुणयोः भ्रादित्यादानुनस्पती। दानपती अथपि मित्रस्यैकस्य। प्रस
 मित्रमन्त्रो अस्तु प्रयस्वान्यस्तु आदित्याशिक्षति व्रतेनेत्यपि न गमो भवत्य
 थापि वरुणस्यैकस्य। अथावयमादित्यव्रते तव। व्रतमिति कर्मनामनिवृत्तिक
 र्मेवारयतीति सततं ददमपीतरं द्रुतमेतस्माद्देववृणोतीति सतो नमपि व्रतमु
 च्यते यदा वृणोति शरीरं ॥१३॥ ॥ स्वरादित्यो भवति सुअरणः सुईरणः स्व
 तारसां स्वतोमा संज्योतिषां स्वतोमा सेति वै तेन द्यौर्याख्याता एभिरेव

॥१८॥

॥१९॥

एवस्याद्विपरीतो न न भवतीति वै तेन द्यौर्वाख्याता ॥ ॥१८॥ ॥ रश्मिनामा
 न्युत्तराणि पंचदश रश्मिर्मनात्तेषा मादितः साधारणाणि पंचाश्वरश्मि
 भिर्दिद्रामान्युत्तरा रश्मि द्यौर्दिशः कस्मादिशते रास दनादिपिवाभ्यशान्त
 त्रकाशा इत्येतदनेकस्यापि सत्वस्य नाम भवति काशादिशो भवति कांवा
 स्थिता भवति काशा उपदिशो भवतीति तेर तरं कांवा स्थिता भवत्यादयोपि
 काशोच्यते कांवा स्थितो भवत्यां तोपि काशोच्यते कांवा स्थितो भवत्योपि
 पि काशा उच्यते कांवा स्थिता भवतीति स्थावराणां ॥ ॥१९॥ ॥ अतिष्ठंती
 नाम निवेशानां काशानां मध्ये निहितं शरीरं ॥ वृत्रस्य निष्यं विचरं स्यापे ॥१९॥
 दीर्घतम आशय दिंद्रशत्रुः ॥ अतिष्ठंती नाम निवेशानां निमित्तस्य स्थावरा

॥१९॥

णां काशानां मध्ये निहितं शरीरं मेघः शरीरं शरीरं शरणां शरणां तेर्वी वृत्र
 स्य निष्यं निष्यं विचरं विजानं त्याप इति त्यादीर्घं द्राघते स्तमस्तना
 तेराशय दाशय तेरिंद्रशत्रुर्दिद्रोऽस्य शमयिता वा शगतयिता वा तस्मादिंद्र
 शत्रुस्तको वृत्रो मेघ इति नेक क्तास्वाष्टे सुर इत्येतिहासिकामपांच
 ज्योतिषश्च मिश्रीभावकर्मणो वर्षकर्म जायते तत्रोपमार्थेन युष्टावर्णा
 भवंत्यहि वृत्रसुखं त्रवर्णा ब्राह्मणवादाश्च विवृध्या शरीरस्य स्वातां सि
 निवारयांचकार तस्मिन् हते प्रसस्यं दिर आपस्तदभिवादिन्ये षर्षवति ॥
 १६॥ ॥ दासपत्नी राह गोपा अतिष्ठान्ति रुक्षा आपः पणिने वगावः ॥ अपो वि
 लसपिहितं यदा सीदुर्जघन्या अपतद्द्वारं ॥ दासपत्नी दासाधिपस्योदा

॥२०॥

सोऽस्यैते रूपदा सपदयाते कर्मण्यहि गोपा अति स न हि न एत आहिर
 यनादेत्यंतरिक्षेयमपीतरोऽहरे तस्मादेव न ह्यसितमोपसर्गमाहंतीति ।
 निरुद्धा आपः पणिनेव गावः पणिर्वणिगभवति पणिः पणानादृष्टिक्वण्य
 नेनेक्ति । अपाविलमपि हितं यदासीत् । विलं परं भवति विमर्त्तं च ज
 ध्रिवानपववारतं ह्यत्रोवृणोते वा वर्त्तते वा वर्धते वा । यदवृणोत्तद्वत्तस्य वृ
 त्तत्वमिति विज्ञायते यदवर्त्तत तद्वत्तस्य वृत्तत्वमिति विज्ञायते । यदवर्धत
 तद्वत्तस्य वृत्तत्वमिति विज्ञायते ॥ ॥१७॥ ॥ रात्रिनामान्युत्तराणि त्रयो
 विंशतीरात्रिः कस्मात्स्वरमयतिष्ठतानि नक्तं चरीण्युपरमयतीतराणि ॥२०॥
 वीकरोति रात्रे वास्यादृष्टेन कर्मणः प्रदीयतेऽस्यामवस्थाया उषोनामान्युत्त

यो

भवति प्राश्रुत एनं वर्ण इति नेरुक्ताः संस्पृष्टा रसांस्तं स्पृष्टाभासं ज्योति
 षां संस्पृष्टाभासोति वाऽथ द्यौः संस्पृष्टा ज्योतिर्भिः पुण्यकृद्भिश्च नाक आ
 दित्यो भवति नेतारसानां नेताभासो ज्योतिषां प्रणयो यद्यौः कमिति सु
 खनामेतत्प्रातिषिद्धं प्रातिषिद्धं न वा अमुल्लोकां जंगमुषं किं च नाकां न वा
 अमुल्लोकां गतवते किं च नासुखं पुण्यकृतो ह्येव तत्र गच्छंति गौरादित्यो भ
 भवति गमयति रसानां छत्यंतरिक्षेऽथ द्यौः रित्यथिया अधिदूरगता भव
 तियच्चास्यां ज्योतीषि गच्छंति विषबादित्यो भवत्या विष्टोरसानां विष्टोभासं
 ज्योतिषां माविष्टोभासेति वाऽथ द्यौः राविष्टा ज्योतिर्भिः पुण्यकृद्भिश्च न
 भज्जादित्यो भवति नेतारसानां नेताभासो ज्योतिषां प्रणयोऽपि वासन

विषोऽहोऽपः कस्मादुच्यते सत्यारात्रे परः कालस्तस्या एषा भवति ॥ १८ ॥
॥ इदं श्रेष्ठं ज्योतिषां ज्योतिरागाश्चित्रः प्रकेतो भजनिष्ठा विष्वा ॥ यथा
प्रसूता सवितुः सवायं एवारात्र्युषसे योनिमारेक ॥ इदं श्रेष्ठं ज्योतिषां
ज्योतिरागाश्चित्रः प्रकेतनं प्रज्ञाततमं जनिष्ठविष्वा ततमं ॥ यथा प्रसूता सवितुः
सवायरात्रिरादित्यस्यैवारात्र्युषसे योनिमरिचतस्तथानेस्त्रियो
निरभिपुत एनां गर्भस्तस्या एषा परा भवति ॥ १९ ॥ ॥ रुद्राद्वत्सा रुद्राती
श्वेत्यागादौरेण कस्मादुच्यते सदनान्यस्याः ॥ समानबन्धु अमृते अमृत्वीद्या वा
वर्णं चिरत आमिनाने ॥ रुद्राद्वत्सा सूर्यवत्सा रुद्रादितिवर्णनामरोचते ज्व
लतिकर्मणाः सूर्यमस्यावत्समहसाहचर्याद्वत्सहरणाद्वा ॥ रुद्रातीश्वेत्या

॥२१॥

मातृ। श्वेत्याश्वेततेररिचक्रह्लासदना न्यस्याः कृष्णवर्णीरात्रिः कृष्णकृष्ण
 तर्जिकृष्णवर्णोऽथैने संस्तौति स मानवबंधसमानवंधने अमृतं अमरं
 मीणावन्तुवी अन्त्या वितीतरेतरमभिप्रेत्यद्यावावर्णं चरतस्ते एवद्यावा
 द्योतनादपि वाद्यावाचरतस्तया सह चरत इति स्यादामिनाने आमिन्वाने
 अन्योन्यस्याध्यात्मं कुर्वाणे अहर्नामान्युत्तराणि द्वादशाहः कस्मादुपाह
 रं त्यस्मिन्कर्मणि तस्यैष निपातो भवति वैश्वानरीयायामृचि ॥ ॥२०॥
 अहश्चक्रह्लासमहर्जुने च विवर्त्तते रजसी वेद्याभिः ॥ वैश्वानरो जायमानो
 नराजा वार्त्तिरज्योतिषाग्निमांसि ॥ अहश्चक्रह्लासं रविः सुकं सुकुं सुनं वि ॥२१॥
 वर्त्तते रजसी वेद्याभिर्ते दितयाभिः प्रवृत्तिभिश्च वैश्वानरो जायमान इवेद्य

॥२२॥

पएनस्मादेवाऽन्त्यतउदकेनापिवाऽन्वाविति स्याद्यथा प्रागिति तस्यानूप
 इति स्याद्यथा प्राचीनमिति। द्वाष्टकं बहुतः पुरीषः। वाय्वादित्या उदके बहु
 कमिषु दकनाम ब्रवीते वाशब्दकर्मणो पञ्चशते वा पुरीषं पृथातिः पूरय
 ते वा ॥२२॥ ॥ वाङ्मामान्युत्तराणि सप्तपञ्चाशद्वा कस्मात्तु वचेतत्र सरस्वत
 त्येतस्य नदी वेदेव तावच्च निगमामवतितद्यदेव तावदुपरिष्ठात्तद्वारव्या
 स्यामोऽथेतन्मदीवत् ॥२३॥ ॥ इयं शुष्मभिर्विसरवो इवाक्रुजस्मानुगिरी
 तांतविषे भिरुर्मिभिः ॥ पारवतघ्नीमवसे सुवृत्तिभिः सरस्वतीमो विवासो
 मधीतिभिः ॥ इयं शुष्मः शोषणैः शुष्ममिति बलनाम शोषयतीति सतो वि
 संवि स्यते भेद न कर्मणो ह्यधिक कर्मणो वा सानुसमुद्धितं भवति। समुद्भूतं

॥२२॥

मिति वा महद्भिर्भूमिभिः पारावतघ्नी पारावारघातिनी पारंपरं भवत्यवारमवर
 मवनाय सुप्रवृत्ताभिः शोषणाभिः स्फुटिभिः सरस्वती नदी कर्मभिः परिचरेमो
 दकनामान्युत्तराण्येकशतमुदकं कस्मादुनतीति सतो नदी नामान्युत्तराणि
 सप्तत्रिंशन्मद्यः कस्मान्नदना इमा भवति वाष्टक्यो बहुलमासो नैचंदुर्क
 तमाश्चर्यमिव प्राधान्येन तत्रेति हा समावक्षते विश्वामित्रः सुदासः प
 जवनस्य पुरोहितो वषट्वा विश्वामित्रः सर्वमित्रः सर्वसंस्तुतं सुदाः कल्या
 णदानः पैजवनः पिजवनस्य पुत्रः पिजवनः पुनः स्यर्धनीयजवो वाऽमिश्रीपा
 वगतिर्वीसक्तिंगृहीता विषादं ह्युत्तुङ्गाः संमदमायया वनुपपुरितरे सावि
 त्रामित्रो नदी स्फुट्यावगाधा भवतेत्यपि द्विवदपि बहु वत्तद्यः द्विवदुपरि

स्मां अरद द्वज्व बाहु रपाह नृत्रं पारिधिं नदीनां ॥ देवो नयस्सविता सुपाणि
स्तस्य वयं प्रसेवेयाम उवर्षः ॥ इदो अस्मां अरद द्वज्व बाहु रादितिः खनति कर्म
पाह नृत्रं पारिधिं नदीनामिति व्याख्यातं । देवो नयस्सविता सुपाणिः कल्मा
ता पाणिः पाणिः पणायतेः प्रजा कर्मणाः प्रगृह्य पाणी देवाभ्युजयंति । तस्य
वयं प्रसेवेयाम उवर्षः । उर्व्य उवर्षोति वृणोते रत्यौर्णवामः प्रत्याख्यायातत
आशुश्रुवुः ॥ २६ ॥ ॥ अतिक्रमि शृणवामा क्वांसि ययाथ दूरादन सारथेन
॥ नितेनं सैपीष्याने वयोषामर्या येव कन्या शम्भवेते ॥ आशृणवाम ते कारो
व वचनानि याहि दूरादन सारथेन च निनमाम ते पाययमाने वयोषा पुत्रं
मर्या येव कन्या पारिष्यजनाय निनमा इति वा अभ्यनाम । न्युत्तराणि षड्विंश

२

निंप्पू

॥२४॥

अ२

तिस्मेषामुष्टाउत्तराणि ब्रूवदश्वः कस्मादश्वते धानं महाशानोभवतीति
वातत्रदधि-क्रादत्येतदध-क्रामतीतिवादध-क्रंद-धतीतिवादध-कारिप दा
वतीतिवातस्याश्ववदेवतावच्चानिगमाभवतितद्यदेवतावदुपरिष्ठातद्या
ख्यास्यामोऽथेतदश्ववत्॥३॥ ॥उतस्यवाजीक्षिपणिंतुरण्यतिग्रीवायां
बधोअपिकक्षआसनि॥ कर्तुं दधि-क्राअनुसंतवीत्वथोमंकांस्यन्याप
नीफणात्॥ अपिस्वाजीवेजनवा-क्षेपणमनुत्तणमश्वतेऽधानं ग्रीवा
यां बधोग्रीवागिरतेवागृणातेवागृह्णातेवाऽपिकक्षमसनीतिव्याख्या
तं कर्तुं दधि-क्राः कर्मवाप्रज्ञांवाऽनुसंतवीत्वतनोतेः पूर्वयाः प्रकृत्यानि
गमः पथामंकांसि पथांकुटिलानि पंथाः पततेवापद्यतेवापंथतेवाऽंकां

॥२४॥

वतेरापनीफलादितिफणतेश्चर्करीतवृत्तंदशोत्तराण्यादिहोपयोजनानीत्याव
क्षतेसाहचर्यज्ञानायज्वलतिकर्माणउत्तरेधातवएकादशतावंत्येवेत्तराणि
ज्वलतोनामधेयानिनामधेयानि॥ ॥२८॥ ॥अथश्वरखलं॥ ॥अथानि
र्वचनमोघोराज्ञोविद्याहवाअथातोऽनुकर्मिण्यामोवृक्षेवृक्षेनावांवास्तूनिद
यंचकारायंसशिक्तेहिरण्यनामान्याधिषेणोयदेवापिःसाधारणानिस्व
रादित्योरश्मिनामान्युतिषंतीनादासपत्नीरात्रिनामानीदश्रेष्ठंरुशद्वसा
हश्चकृच्छंदेवानांमानेवाङ्गामानीयंशुभेभीरमध्वमेदंद्रोअस्मानातेकारो
उतस्यवाज्येषाविशतिः॥ ॥इतिनिरुक्तेद्वितीयोऽध्यायः॥ ॥कर्मना
मान्युत्तराणिषड्विंशतिःकर्मकस्माच्चिक्यतइतिसतोऽपत्यनामान्युत्तरा

॥२५॥

णिपेचदशोऽपत्यं कस्मादपततं भवति नानेन पततीति वा तद्यथा जनयितुः
 प्रजे वै मथयेत् च वा उदाहरिष्यामः ॥१॥ ॥ परिषद्यं धरणस्य रेक्को नित्यस्य
 रायः पतयस्यामः ॥ नशोषो अग्नेऽन्यजातमस्स चेतानस्य मायो विदुषः ॥
 परिहर्तव्यं हि नोपसर्तव्यमरणस्य रेक्को रणोपाणो भवति रेक्का इति धनना
 मरिच्यतेः प्रयते नित्यस्य रायः पतयः स्यामः ॥ पित्र्यस्यैव धनस्या नशोषो अ
 ग्नेऽन्यजातमस्ति शेष इत्यपत्यनामरिच्यतेः प्रयतोऽचेतयमानस्य तस्य
 मत्तस्य भवति मानः पथो विदुष इति तस्या तराभ्यसे निर्वचनाय ॥२॥
 नहि ग्रामा यारणः सुशोभो न्योदयो मनसा मंतवा उ॥ अथाचिदोक्तः पुनरि
 त्स एसानो वाज्यभीषा हेतु न व्यः ॥ नहि ग्रहीतव्यारणः सुसुखतमोपन्यो

॥२५॥

वनिरिणीतेअप्रः॥अप्रत्तकेवपुंसःपितृनेत्यभिमुखीसंतानकर्मणापिंड
 दानायनपतिंगतीरोहिणीबाधनलाभायदक्षिणाजिगर्तःसमास्थानुगृह्या
 तेःसत्यसंगरोभवतितंतत्रयापुत्रायाऽपतिकासारोहतितांतत्राक्षराभि
 तिसारिवयंलभतेभ्रशानसंचयोपिउगर्तउच्यते।गुरुतरैरुपगृह्योभवति
 ।भ्रशानंभ्रशयनंभ्रशरीरंशरीरंभ्रशानेःशम्भुतेर्विभ्रशलोमभ्रनिश्रि
 तंभवतिलोमलुनतेर्वीनोपरस्याविःकुर्याद्भ्रशेघास्यात्प्रमापुकोयजमा
 नइत्यपिनिगमोभवतिरथोपिगर्तउच्यतेगृह्यातेःस्तुतिकर्मणःस्तुतेत
 मयानं।आरोहथोवरुणमित्रागर्तमित्यपिनिगमोभवतिजायेवपत्येकाम
 यमानासुवासात्तुकालेष्वहसनेवदतान्विदुणुतेरुपाणीतिचतस्रउपमा

श्रु

निं० प्र०

॥२६॥

अ३

वैपुत्रनामोसिसजीवशरदःशालमित्यविशेषणपुत्राणांदायोभवतिधर्मतः।
 मिथुनानांविषर्गादौमनुःस्वायंभुवोऽब्रवीत्।नदुहितस्तुत्येकेतस्मात्पु
 मान्दायादोऽदामादास्त्रीतिविज्ञायतेतस्मात्त्रियंजातोपरास्यतिनपु
 मांसमिति वस्त्रीणांदानविक्रयातिसर्गेविद्यंतेनपुंसःपुंसोपीत्येकेशो
 नःशोपेदर्शनात्।अप्रत्तमतीवादइत्यपरं।अमूर्यायतिजामयःसर्वलो
 हितवाससः।अप्रत्तरद्वयोषास्तिष्ठंतिहतवर्त्मनः॥अप्रत्तकाद्वयो
 षास्तिष्ठंति संतानकर्मणापिंडदानायहतवर्त्मनइत्यप्रत्तकायाअनिवाह
 ओपमिकस्यतस्योत्तराफ्रयसेनिर्वचनाय॥४॥॥अप्रत्तेवपुंसएति ॥२६॥
 प्रतीचीगर्तारुगिवसनयेधनानां॥जायेवपत्यउशतीसुवासाउषाहस्त

दयोमनसापिनमंतयोममायंपुत्रइत्यथसओकः पुनरेवतदेतियतआगते
 भवत्योकादितिनिवासनामोच्यतेएतुनोवाजीविजनवानभिषहमाणः सपत्ना
 न्नवजातः सएवपुत्रइत्येतोथैदुहितदायाद्यउदाहरतिपुत्रदायाद्यइत्येके
 ॥३॥ ॥शसद्वहिदुहितुनसंगाद्विद्वांस्तस्यदीधितिंसपूर्यन्॥पितायत्र
 दुहितुःसेकमजंसेंशम्येनमनसाधेदन्वे॥प्रशास्तिवोह्मसंतानकर्मणे
 दुहितुःपुत्रमावंदुहितादुहितादूरेहितादोग्धेर्वानसारमुपागमद्वौहित्रंयौत्र
 मितिर्विद्वान्प्रजननयज्ञस्यरेतसोवांसंगादंगात्संभूतस्यहृदयादधिजातस्य
 मातरिप्रत्युतस्यविधानं पूजयन्निविशेषेणमिथुनाः पुत्रादायादादिति। त
 दतद्वक्रुष्ठाकाश्यामप्युक्तं। अंगदेगात्संभवसिंहृदयादधिजायसे। आत्मा

ठा

नि० पू०

॥३॥

नाश्रात्रीमुपयच्छेततोकंस्वैद्येत्तद्वतीत्यत्रात्कायाउपयमनप्रतिषेधः
 प्रत्यक्षः पितुश्चपुत्रमावःपितायत्रदुहितुरप्रत्तायारेतः सेकंप्राजयतिसंद
 धात्यात्मानं संगमनमनसेत्यथैतांजाम्याः रिक्थप्रतिषेधउदाहरतिज्यैष्ठ्यं पु
 त्रिकायाइत्येके॥५॥ ॥नजामयेतान्वोरिक्थमारेक्वकारणं सनितुर्निधानं
 ॥यदीमातरोजनयंतवह्निमन्यः कर्त्तासुहृत्तोरन्यर्द्धधन॥नजामयेमगिन्ये
 जामिन्येस्यांजनयंतिजामपत्यंजमतेर्वास्याद्वितिकर्मणोनिर्गमनप्रायाभवति
 तान्वआत्मजः पुत्रोरिक्थं प्रारिचस्यादाच्चकारेनांगर्भनिधानी सनितुर्हस्तया
 हस्ययदिहमातरोऽजनयंतवह्निपुत्रमवह्निचस्त्रियमन्यतरः संतानकर्त्ताम ॥३॥
 वतिपुमान्दायादोऽन्यतरोऽर्धयित्वाजामिः प्रदीयतेपरस्मै॥ ॥६॥ मनुथनामा

अ३

॥२८॥

वाअसुराः रक्षांसीत्येके वतारो वृत्तिनिषादः पंचमः इत्यौपमन्यवो निषादः क
स्मान्निषादेनाभवति निषण्णमस्मिन्पापकर्मिणि नैरुक्ताः यत्पञ्चजन्यया वि
शा पञ्चजनीनया विशापञ्चदत्ता संख्या स्त्रीपुंनपुंसकेषु विशिष्टा बाहुनामा
न्युत्तराणि द्वादश बाहु कस्मात्स बाधत आभ्यां कर्माण्युल्लिख्यमान्युत्त
राणि द्वाविंशतिरंगुलयः कस्मादेग्रगामिन्यो भवन्तीति वाग्रगालिन्यो भवन्ती
ति वाग्रगारिण्यो भवन्तीति वाग्रकारिण्यो भवन्तीति वाग्रसरिण्यो भवन्तीति वा
ग्रसविन्यो भवन्तीति वाग्रसानिन्यो भवन्तीति वाङ्कनामा भवन्तीति वाचनामा
भवन्तीति वापिवाभ्यंजना देवस्युस्ता सामेवाभवति ॥ ८ ॥ दशावन्तिष्योद
शकक्ष्योप्योदशयोक्तेष्योदशयोजनेभ्यः ॥ दशासीशुष्यो अर्चतजरेभ्यो

॥२८॥

दशधुरोदशयुक्तावहंभ्यः ॥ अवनयोऽंगुलयो भवन्त्यवन्तिकर्माणि कक्ष्याः प्र
काशयन्तिकर्माण्योक्ताणि योजनानीति व्याख्यात मपीशवोप्यश्रवते क
र्माणि ॥ दशधुरोदशयुक्तावहंभ्यः ॥ धर्ध्वं तर्ध्वं कर्मण इयमपीतराधुरे
तस्मादेव विहन्ति वहंधारयते वाकांतिकर्माण उत्तरेधातुबोद्धादशान्नामा
न्युत्तराण्यष्टाविंशतिरन्कस्मादानर्ततेभ्योत्तेर्वीडितिकर्माण उत्तरेधात
वोदशबलनामान्युत्तराण्यष्टाविंशतिर्बलं कस्माद्बलं भवति विभर्तेर्धन
नामान्युत्तराण्यष्टाविंशतिरेव धनं कस्माद्धीनोतीति सतोगोनामान्युत्तरा
णि नृवक्रुध्यतिकर्माण उत्तरेधातवोदशक्रोधनामान्युत्तराण्येकादशगति
कमाण उत्तरेधातवोद्विंशतिरक्षिप्रनामान्युत्तराणि षड्विंशतिः क्षिप्रं कस्मा

दंनुमद्रातीतिवांनुमद्रवतीतिवासयथामहान्बहुर्भवतिवर्षस्तादिवाबुद्धं॥ख
 लनपर्वान्प्रतिहन्मिस्तरिखलद्वयपर्वान्प्रतिहन्मिस्तरिखलइतिसंश्रामनाम
 खलतेर्वस्वलेतेर्वऽयमपीतरःखलएतस्मादेवसमास्वनोभवतिकिंमा
 निंदतिशत्रवेनिंदाः॥यईदंनविबुद्धिरिंद्रोद्यहमस्यनिंदाइतरइतिवाव्याप्तिक
 म्माणउत्तरेधातवोदशतचदेनामनीआक्षोणआश्रुवामआपानआश्रुवानोव
 धकम्माणउत्तरेधातवस्त्रयस्त्रिंशत्त्रयवियातइत्येतद्वियातयतइतिविविया
 तयेतिवा॥आखंडलप्रहयसा॥आखंडयितःखंडखंडयतेस्तलितित्यंतिक
 वधयोःसंस्पर्कमेतदुयतीतिसतः॥११०॥वयावयंसुवृथाब्रह्मणस्पतेस्पा
 हावसुमनुष्याददीमहि॥यानेहसहितोयाअरातयोभिसंतिजंमयाताअन

निःपू०

॥२९॥

त्संक्षिप्तोविकपेक्षितकनामान्युत्तराण्येकादशांतिकेकस्मादानीतंभवतिसं
 ग्रामनामान्युत्तराणिषट्त्रिंशत्संश्रामःकस्मात्संगमनाद्वासंगरणाद्वा
 संगतोयामावितिवातत्रखलइत्येतस्यनिगमाप्तवति॥१११॥अस्मीदमेक
 मेकोअस्मिन्निःपालमीद्वाकिमुत्रयःकरति॥खलेनपर्वान्प्रतिहन्मिस्तरि
 किंमानिंदतिशत्रवेनिंदाः॥अभिमवामिदमेकमेकोअस्मिन्निःपहमाणः
 सपत्नानभिभवामिद्वैकिंवात्रयःकुर्वत्येकइतासंख्याद्वैदुततरासंख्यात्र
 यस्तीर्णतमासंख्याचत्वारश्चलिततमासंख्याऽवष्टाक्नोतेनवनवननीया
 नावासावादशादस्तादृष्टार्थोवाविंशतिर्दशतःशतदशदशतःसहस्रं
 सहस्वदयुतंनियुतंप्रयुतंतत्तदप्यस्तमंबुद्धोमेघोभवत्यरणमंबुतदोऽबु

अ३

॥२९॥

युत्तराणिपंचविंशतिर्मुन्युयाःकस्मान्मत्वाकर्मणिसीव्यंतिमनस्यमानेनस्य
 हामनस्यतिःपुनर्मेनस्वीभावेमनोरपत्यमनुषेवातत्रपंचजनाइत्येतस्य
 निगमाप्तवति॥११२॥तदद्यवाचःप्रथमंमसीययेनातुरोअभिदेवाअसा
 म॥उज्जिहउतयशियासःपंचजनाममहोत्रंजुषधे॥तदद्यवाचःपरमं
 मसीयायेनासुरानभिमेवमेदेवामसुराऽअसुरताःस्थानेधर्षीःस्थाने
 म्यस्तइतिवाऽपिवाःसुरिइतिप्राणनामास्तःशरीरभवतितेनतद्वतःसोदेवा
 नसृजततसुराणासुरत्वमसोरसुरानसृजततदासुराणामसुरत्वमिति वि
 ज्ञायते॥उज्जिहउतयशियासः॥अन्नादाश्चयशियाश्चार्धिस्यन्ननामर्जयती
 तिसतःपर्वसुप्रवृत्तमितिवापंचजनाममहोत्रंजुषधे॥गंधर्वाःपितरादे

निं० पू० .

॥३०॥

अ३

प्रसः॥ लयासयंसुवंधीयित्राब्रह्मणस्पतेरुहणीयामिक्कनिमनुष्येभ्यआददीम
हियाभ्वनोदूरे तालुतोयाभ्यांतेकेऽरायेतिदानकर्मणोवादानप्रज्ञावा। जंभयाता
अनमसोऽभइतिरूपतामामोतीतिसतोविद्युत्तलिद्रवतीतिशकप्रणिःसाद्यव
ताडयतिदूरस्थदृश्यगेऽपित्विदमंतिकनामैवाभिप्रेतंस्यात्। दूरेचित्संतलिदि
वातिरोचसे। दूरेपिसन्नंतिकइवसंदृश्यसइति कुञ्जनामान्युत्तराण्यष्टादशव
ज्रः कस्माद्वजयतीतिसतस्तत्रकुत्सइत्येतत्कृतंतेऽपिः कुत्साभवतिकर्तास्तोमा
नामित्योपन्यवोऽत्राप्यस्यवधकमेवभवतितत्सरवइंद्रः शुद्धंजघानेत्यैष्वर्यक
र्मणिउत्तरेधातवश्चत्वारइंश्चरनामान्युत्तराणिचत्वारितत्रेनइत्येतत्सनितएभ ॥३०॥
येऽपिेतिवासनितमनेनैष्वर्यमितिवा॥ ॥११॥ यत्रास्तुपर्णाजमृतस्यमागमनिमे

तराण्येकादशहस्वेहसतेर्महन्नामान्युत्तराणि पंचविंशतिर्महाकस्मा
 न्मानेनान्यान्जहातीतिशाकशणिर्महनीयामवतीतिवातचववक्षिथविव
 क्षसद्वत्येवत्तेवाहतेवासाभ्यासाहहनामान्युत्तराणि द्वाविंशतिर्महाक
 स्माहहतीतिसतांश्चिचरणकर्मणोत्तरेधातवोदशसुरवनामान्युत्तरा
 णिविंशतिः सुरवंकस्माहसुहितंखेभ्यः खंपुनः खनतेरूपनामान्युत्तराणि
 षोडशरूपंरोचतेः प्रदास्यनामान्युत्तराणि दशप्रज्ञानास्मान्युत्तराण्येका
 दशसत्यनामान्युत्तराणि षट्सत्यं कस्माहसुतायतेसत्यमवमवतीतिवा
 ऽष्टाबुत्तराणि पदानि पश्यतिकर्मणोत्तरेधातवश्चायतिप्रपृतीनिचनामा
 न्यामिश्राणि नरोत्तराणि पदानि सर्वपदसमाम्नायानोधात उपमायदतस्तस्य

दशमितिगार्ग्यस्तदासांकर्मज्यायसावागुणेनप्रख्याततमेनवाकनीयांसंवा
 प्रख्यातवोपमिमीतेऽथापिकनीयसाज्यायांसं॥ ॥१३॥ तन्त्यजेवतस्कराव
 नर्हरशनाभिर्दशभिरप्यधीतां॥ तन्त्यक्तन्त्यक्तावनर्गवनगामिनाव
 ग्निमथनोवाहृतस्कराबुपभमिमीतेतस्करस्तकरोमवन्नियत्पापकमिति
 नैरुक्तास्तनोतेवास्यास्तंतकर्मभवत्यहोरात्रकर्मवारशानभिर्दशभिर
 प्यधीतां॥ अप्यधीतामित्यप्यधीताज्यायास्तत्रगुणोभिप्रेतः॥ ॥१४॥ कुह
 स्विहोषाकुहवस्तोरध्वनाकुहाभिपित्वंकरतः कुहोषतुः॥ कोवांशयुत्राविध
 वेवदेवरमयेनयोषाहृणुतेसधस्थआ॥ कस्विद्रात्रौमवथः कदिवाकाभि
 प्राप्तिंकुसयः कवसथः कवांशयनेविधवेवदेवरः देवरः कस्माहृतीयोवर

॥३२॥

उच्यते। विधवा विधातुं कामं विधिं धुवेनाह विधावनाह इति च मन्त्रिणा अपि वाध
व इति मनुष्येनामा तद्विधो गार्हपत्ये विधौ देवदीव्यं तिकर्मापयो मनुष्या मरणधर्मा
योषायौ ते राकुरुते सह स्थानेऽथ निपाताः पुरस्तादेव व्याख्याताः यथेति क
र्मापमा यथावा तोयथ वनं यथा समुद्र एजति। अत्रा जंतो अग्नयो यथा। आत्मा
यश्च स्य नश्यति पुरा जीवाय मोयथा॥ आत्मा तत्तेर्वाप्तेर्वाऽपि वात इव स्याद्वाव
द्या सिक्त इति। अग्निर्नयेत्त्राज सा रुक्मवक्षसः अग्निस्त्वये मरुतो म्राजमा
नारो विष्णु रक्षा म्राजस्वं तो रुक्मवक्षसः॥ ॥१५॥ चतुरश्विदुदमाना द्विभीया
दानिधातोः॥ नदुरुक्ताय स्पृहयेत्। चतुरोऽक्षान्धारयत इति तद्यथा कितवाहि ॥३२॥
भीया देवमेव दुरुक्ता द्विभीया नदुरुक्ताय स्पृहयेत् कुदाचिदा इत्याकार उपसर्गः

ष्विद्व्याभिस्वरंति॥ इ नो विश्वस्य सुवनस्य गोपाः समाधीरः पाकमत्रा विवेश॥
यत्र सुपर्णाः सुपतना आदित्य रश्मयोऽमृतस्य भागमुदकस्यानि निषंतो वे
दनेनाभिस्वरंतीति वाऽभिप्रयंतीति विश्वरः सर्वेषां मृतानां गोपायितादित्यः
समाधीरः पाकमत्रा विवेशेति धीरो धीमान् पाकः पक्त्वा सवति विपक्व प्रक्ष
आदित्य इत्युपनिषद् गोमवतीत्यधि देवर्तमथा ध्यात्वा यत्र सुपर्णाः सुपतना
नादित्याण्यमृतस्य भागं जानस्यानि निषंतो वेदनेनाभिस्वरंतीति वाऽभिप्रयं
तीति विश्वरः सर्वेषां मृत्याणां गोपायितात्मा॥ समाधीरः पाकमत्रा विवेशेति
धीरो धीमान् पाकः पक्त्वा सवति विपक्व प्रक्षाल्य आत्मात्मगतिमाचक्षे॥ ॥
१२॥ बहूनामाप्युत्तराणि द्वादश बहूः कस्मात् सवतीति सत्ता हस्वनामाप्यु

पुरस्तादेव व्याख्यातोऽथाप्युपमार्थे दृश्यते। जास्त्राभागां। जास्त्रवभगमादित्योऽ
त्र जास्त्र उच्यते रात्रेर्जास्त्रितो स एव सा सा तथापि निम्नो भवति। स्वसुर्जास्त्रः शृणो ग
तु न इत्युपसमस्य स्वसारमाह साहचर्याद्दसहरणाद्वापि त्वयं मनुष्य जास्त्र एव
किं प्रेतः स्यात्स्त्री भागस्तथा स्याद्भजे तं भवति स्तुतोपमा। हिरण्यरूपः सहि
रण्यसंदगापां नपात्सेदु हिरण्यवर्णः॥ हिरण्यवर्णस्यैव स्वरूपं यादृति च॥
तं प्रत्यथा पूर्वथा विश्वे मथा। प्रत्यद्भव पूर्वद्भव विश्वे मद्देवत्यये मततं रोमुभा
दसावस्ततरोऽस्मादसुथायथा साविति व्याख्यातं। विदितिसिद्धोपमा। ब्राह्मण
वद्दृष्टलवत्। ब्राह्मणाद्भूतदृष्टलवत्तिदृष्टलोदृष्टशीलो भवति दृष्टशीलो वा॥ १६॥
प्रियमेधवद्विवज्जातवद्विवरूपवत्। अंगिरस्वन्महि ब्रतप्रस्कापवस्य क्रुधा

त्यपिनिगमोभवतः शोपोवैतसदितिपुंस्त्रजननस्यशोपः शपतेः स्पृशतिकर्मणो
 वैतसोवितस्तंभवति। यस्यामुशतः प्रहरामशोपं॥ त्रिःस्ममाहः भययोवैतस
 नेत्यपिनिगमोभवतोऽयैनेत्युपदेशस्ये। अयातेअग्नेसमिधोविधेमेतिस्त्रि
 याः॥ एनावोऽग्निमितिपुंसकस्य। एनापत्यातन्वांसंस्तजस्वेतिपुंसः॥ सि
 षक्तुसचतइतिसेवयानस्य। सनःसिषक्तुयस्तरः। सनःस्वतायस्तरः। सच
 स्तानःस्वस्तये। सेवस्वनःस्वस्तये। स्वस्तीत्यविनशानामस्तिरभिपूजितःस्व
 स्तीतिप्यसतेरेजतइतिमयवेपयौ॥ यस्यशुभाद्रोदसीअप्यसेतांरेजतेअ
 ग्नेधिवीमस्वेप्यइत्यपिनिगमोभवतोद्यावाहिवीनामधेयान्युत्तराणिवतु
 विंशतिस्तयेरेवाभवति॥२१॥ कृत्वापूर्वाकर्त्तरापरायोः कथाजातेकवयःको

नि० पू०

॥३५॥

मनास्मिन्मनादुपजिह्विकायाजिह्वः॥ वन्नीभिःपुत्रमयुवोअदानंभ
 दत्युपजिह्विकायद्वन्नीभितिसर्पतत्यपिनिगमोभवतः। उर्दरंरुदरमित्याव
 पेनस्योर्दरमुदीर्णंभवत्सर्जदीर्णंवा। तमूर्दरंनष्टगतायवेनेत्यपिनिगमो
 भवति। तमूर्दरमिवप्रयतपवेनरुदरंरुतरंभवा। समिधोअंजन्रुदरंम
 तीनामित्यपिनिगमोभवति॥ ॥२०॥ ॥रंमपिनाकमिदंइत्येवंप्रारभंतए
 नं। आत्वारंभनजिह्वयोररभे। त्यपिनिगमोभवत्यारभामहत्वीजीर्णद्विदंडं
 पिनाकं प्रातिपित्तद्वयेन। कृत्वासाःपिनाकहस्तोऽवततन्वैधेत्यपिनिगमो
 भवति। मेनागनाइतिस्त्रीणांस्त्रियस्यायतेरपत्रेपणकं मेणोमेनामानयंये
 नाः। गनागच्छंतेनाः। अमेनांश्चिज्जनिवतश्चकथी। गनास्ताकृतंनपसातन्वतेन

अ३

॥३५॥

उपोपमेपराष्ट्रशामामेदभवाणिमन्यथाः॥नमोमहद्भ्योनमोअर्भकेभ्यइत्य
पिनिगमोभवतस्तिरस्मत्तद्विप्राप्तस्यतिरस्तीर्णभवतिसतःसंसृतंभव
ति॥तिरस्तिद्वययापरिवर्तितंमदास्यापात्रेवभिंदत्सतएतिरस्मद्वत्यपिनि
गमोभवतस्त्वानमद्वत्यर्धस्यत्वोऽपततोनेमोपनीतोऽर्धेदरेतेर्विपरीताधार
यतेर्वास्यादुष्टंभवत्यर्धोतेर्वास्याद्वत्तमोविंसागगापायतित्वोअनुत्वोग
णाति॥नेमेदेवानेमेसुरा इत्यपिनिगमोभवतश्च॥स्त्यभिरितिनक्षत्राणांन
क्षत्राणिनक्षतेर्गतिर्वर्माणोनेमानिनक्षत्राणीतिवब्राह्मणमृक्षाउदीर्णानी
वश्ययंतेस्त्यभिरस्तीर्णीतीवरव्यायतेअसीयन्क्षामहितासउच्चा॥पश्यंतोद्या
भिवस्त्यभिरित्यपिनिगमोभवतोऽनेभिरुपजिह्वकाइतिमीमिकानांवम्योव

निष्पू०

॥३६॥

विवेद॥विष्णुस्तुनाविष्टतायस्तनामध्वर्त्तेत्यहनीचक्रियेव॥कतरापूर्वाकत
रापरैरनयोःकथंजातेकवयःकएनेवजानातिसर्वसात्मनाविष्टतायधेनयोः
कर्मविवर्त्तेतैवेनयोरहनीअहोरात्रेचक्रयुक्तेइवेतिद्यावाशधिव्योमहिमानमा
चष्टआचष्टे॥॥२३॥॥अथष्टैवत्वं॥॥कर्मनामानिपरिषद्यंनहिग्रमाय
शासद्विद्विरभ्रातेवनजामयेमनुष्यनामानितदद्यदशावनिष्योऽपीइदंत्व
यावयंयत्रोसुपर्णाबहुनामानितनृत्यजेवकुहस्विच्चतुराथेयियमेधवदथ
लुप्तोपमान्यवेतिद्विशोरंमःकतरापूर्वाद्वाविंशतिः॥॥२३॥॥इतिनिरुक्ते
तायोऽध्यायः॥॥एकार्थमनेशकेहमित्येतदुक्तमथयान्यनेकार्थान्येकशब्दा
नितान्यतोऽनुक्रमिष्यामोऽनवगतसंस्काराश्चनिगमांस्तैदेकपदिकमित्याचष्ट

अ४

॥३६॥

तेर्वीसिंहः सहनाहिंसतेर्वीस्याद्विपरीतस्य संपूर्वस्य वा हंतेः संहाय हंतीति वा
व्याघ्रो व्याघ्राणाद्यादाय हंतीति वा ॥ १७॥ अर्चतिकर्माण उत्तरे धातवश्च
तुभ्यत्वारिंशन्मेधाविनामान्युत्तराणि चतुर्विंशतिर्मेधावीकस्मान्मेधया
तद्वा भवति मेधामतो धीयते स्तोत्रनामान्युत्तराणि त्रयोदश स्तोता
स्तवनाद्यज्ञनामान्युत्तराणि पंचदश यज्ञकस्तत्परव्यातं यजतिकर्मे
तिनेरुक्तायाज्जोषतेतीति वा यजुरन्मोषवतीति वा बड्कृष्णजिनइत्यो
पमन्यवो यजुष्येनं मेयंतीति वा विड्मान्युत्तराण्यष्टाष्टिकस्मादीरण
रग्यष्टाभवतीति शकृष्टाणि चतुर्धा भवतीति वा याज्जाकर्मणि उत्तरे
धातवः सप्तदश धातवकर्मणि उत्तरे धातवो दशाध्येषणाकर्मणि उत्तरे

नि० पु

॥३४॥

अ३

धातवश्चत्वारः स्वपिती अस्तीति दो स्वपा कर्मणौ कूपनामान्युत्तराणि
चतुर्दशकूपः कस्मात् रूपानंभवति कुप्यते वा स्तेननामो ल्युत्तराणि चतुर्दश
वस्तेनः कस्मात्संस्तानमस्मिन्याकइति नैरुक्तं निणीतांतर्हितनामधेया
ल्युत्तराणि षट् निणीतं कस्मान्निर्निक्तं भवति दूरनामान्युत्तराणि पंच
दूरं कस्माद्भूतं भवति दूरयं वा पुराणनामान्युत्तराणि षट् पुराणं कस्मा
त्पुरा नवं भवति नवनामान्युत्तराणि षे लु वने वं कस्माद्दानीतं भवति ॥१९॥
द्विंश उत्तराणि नामानि प्रपित्वेऽपी कइत्यासन्नस्य प्रपित्वे प्राप्तेऽपी कइत्य
क्ते। अपित्वेनः प्रपित्वे त्वयमागहि। अम किंचिदुल्लोकककदित्यपि निगमोप
वतोदप्रमर्भकमित्यलमस्येदप्रवंदप्रमोतेः सुदंभं भवत्यर्भकमपहतं भवति

॥३४॥

॥३८॥

वपर्विवः॥ मृषा न शिश्वा व्यदंति माध्यन्तो तपंतेशतक्रतो वि तं मे अस्य रोदसी
 ॥ संतपंति मामभितः सुपत्य इवेमाः पर्विवः कूपपर्विवो मृषिका इवास्मात्तानि
 स्त्रत्राणि व्यदंति स्वांगा मिथानं वा स्याच्छिभा मि व्यदंतीति वा संतपंति मा
 ध्यः कामाः स्तोतारं जेशतक्रतो वि तं मे अस्य रोदसी॥ जानीतं मे स्य द्यावा
 रुधि व्याविति त्रितं कूपे वा हितमेतस्त्रुक्तं प्रतिवर्षो तत्र ब्रह्मेति हासमिश्रं नृ
 डिप्रशंगाथामिश्रं भवति त्रितस्तीर्णितमो मे धया परिवर्त्तवा पिवा प्रसंख्याना
 मेवाभिप्रेतं स्यादेकतो द्वितस्त्रित इति त्रयो बभूवुः॥ ॥ ६॥ इषरेण ते म
 नसा सुतस्य मदी महि पित्र्यस्य वरायः॥ सोमराजं प्रणो आयं पितारी रसा ॥३८॥
 नीवस्त्यो वासराणि॥ इषरेण न वेषणे न वार्षणे न वा॥ ते मनसा सुतस्य मदी

तेज हाजघा नेत्यर्थः॥ ॥१॥ केनु मर्या अमिथितः सखा सखायम ब्रवीत्॥ जहा
 को अस्मदी पते॥ मर्या इति मनुष्यनाम मर्यादिभिर्धानं वास्या मर्यादामर्
 रादीयते मर्यादामर्यादिनो विभागे मेथ्यति क्रो रोश कर्मा पापकं जघान क
 मर्हं जातु कोऽस्मा ईतः पलायते॥ निधा पाभ्या भवति यानि धीयते पाश्या पा
 रास मूहः पाशः पाशायते विपाशनात्॥ ॥२॥ वंयः सुपणा उपसे दुरं द्वि
 यमे धान् वयोना धमाना॥ अप धां तमूर्णुहि शिर्धि चक्षुर्मु सुध्या ॥ समा
 निधये ववधान्॥ वयवर्बु वचनं सुपणाः सुपतनाः आदित्य रश्मयः उ
 पसे दुरं द्र्या वमान अपोर्णु धा धस्तं चक्षुश्चक्षुः ख्याते वाचिष्मैर्वा प्रधि
 पूरये देहीति वामुं वा स्मान्पाशेन बध्नात्॥ पार्थितः शोणितः शितायतः

॥३९॥

सक्तुमिव तित्तुना पुनंतो यत्र धीरममसावन्नमत्र ॥ अत्रा सरवायः सरव्या
 निजानते मद्रैषां लक्ष्मीर्निहिता धिवाचि ॥ सक्तुमिव परिपवनेन पुनंतः सक्तु
 : सन्ते दुर्धावो भवति ॥ सतेर्वस्याद्विपरीतस्य विकसितो भवति ॥ यत्र धीरा
 मनसावाचमकृषत प्रज्ञानं धीराः प्रज्ञानवन्तो ध्या नवन्तस्तत्र सरवायः सरव्या
 निजानते मद्रैषां लक्ष्मीर्निहिता धिवाचि ॥ भद्रं भगवन्व्याख्यातं भजनीयं
 भद्रं नीयं भूतानां ममिद्रवणीयं भवद्रमयतीति वा भाजनं बृहद्वा लक्ष्मीर्निभावा
 लक्षणाद्वा लक्ष्यमानाद्वा लोचनाद्वा लषुतेर्वी स्यात्प्रेसा कर्मणोर्लगेतेर्वी स्यादा
 श्लेषकर्मणोर्लज्जतेर्वी स्यादश्लाघो कर्मणः शिष्ये इत्युपरिष्ठाद्वाख्या स्या ॥३९॥
 मः ॥ ॥१०॥ तत्सूर्यस्य देवत्वं तन्माहत्वं मध्याकर्तृविततं संजप्ता ॥ यदेदमु

महिषि त्रस्येव । धनस्य प्रवर्धय च न भ्रातृंषि सोमराज न । अहानी वस्तुर्यो वा
सराणि । वासराणि वेसराणि विवासनानि गमनानीति वा कुरुते तेत्यनर्थका
उपजना भवन्ति कर्तन हंत नयातनेति । जठर मुदरं भवति जग्धमस्मिन्धिय
तेधीयते वा ॥ ७ ॥ मरुत्वां द्रुद्रुषमोरपायपि वा सोममनुषधं मदाय ॥
आसिंचस्व जठरे मधु दुर्मित्वं राजा सिप्रदिवः सुतानां ॥ मरुत्वां द्रुद्रु मरुद्रि
स्तद्वानृषमो वर्धिता यां रणाय रमणीयाय संग्रामाय पि वा सोममनुषधम
न्वं न्नं मदाय मदनीये यजेत्राया सिंचस्व जठरे मधु नु दुर्मि मधु सोममि सौ
पमिकं माद्यते रिदमपीतरन्मधेतस्मादेकत्वं राजा सिप्रैर्वधय हः सुसुता
नां ॥ ८ ॥ त्रिव उपरि पवनं भवति सुतव ह्यनुन्नवहर्लिति मात्रा तु न्नमिति वा ॥ ९ ॥

स्तव इदं न मे द्यादिदं न मे दादित्ये विभिः प्रसंख्यायुक्तं। सुवास्ता अधितुर्वनि।
 सुवास्तु नदी तुर्वनीर्थं भवति तूष्णीमेतदप्यंति। कुविन्नं संते मरुतः पुनर्नः।
 पुनर्नो न मे ते मरुतो न सत इत्युपरिष्ठा द्याख्यास्यामः। ये ते मदा आहनसा
 विहाय सस्तेभि र्दिन्द्रो दयदा तवे मघं॥ ये ते मदा आहननवंतो वचनवंतस्ते
 रिन्द्रो दयदानाय मघं॥ ॥५५॥ उपो अदर्शि शुंध्युवो न वक्षो नो धा इवा वि
 रक्तप्रियाणि॥ अग्रसंनस संतो बोधयंती शश्वत्तमागात्पुनरेयुषीणां॥
 उपादर्शि शुंध्युवः शंध्युदादित्यो भवति शोधनात्तस्यैव वक्षो नो सोऽध्युदमिद
 मपीतरदृक्ष एतस्मा देवाध्युदं काये शकुनिरपि शुंध्यु रुच्यते। शोधना देवा
 दकचरो भवत्यापि शुंध्यु व उच्यंते शोधना देव नो धा नृषिर्भवति न वनं दधा

कृत्वा रतः सधस्वादा द्रात्री वा सस्तु ते सिमस्मै॥ तत्सूर्यस्य देव तं तन्मा हितं।
 मध्यय कर्मणा क्रियमाणानां धितं तं संहियते यदा सावयुं क्राहरणानादि
 त्यरश्मी नृरितोऽध्वानिति वाऽथ रात्री वा सस्तु ते सिमस्मै वे सरमहरवयु
 वस्तु ती सर्वस्मादपि वोपमार्थस्या द्रात्री वा सस्तु ते इति तथापि निगमो
 भवति। पुनः समव्यदितं तं वयंती॥ समवात्सीत्॥ ॥५९॥ इद्रेण संहि दृक्ष स
 संजगमानो अबिभ्रुषा॥ मंदू समानवर्चसा॥ इद्रेण हि संहि दृश्य से संगद्यमा
 ने बिभ्रुषा गणेन। मोहमदि दृष्ट्युवा स्थो विवामंदुना तेनेति स्यात्समानव
 चसेत्येतेन व्याख्यातं॥ ॥६२॥ इमं तासः सिलिक मध्यमासः संश्ररणा सो
 दिव्या सो अत्या॥ इसा इव श्रेणि नो यतं यदा इति शुद्धि मज्जमन्वाः॥ इ

॥४२॥

दयते वना नीतिद्वैतिकर्मादुर्वर्तुर्दुर्वीरः॥ विदुर्दुर्वीरः प्रमानो विशाचरति हिंसा
 कर्मा॥ इमे सुतस्त्रिदवः प्रोक्तास्त्वनासजोषसा विवृतमन्धिनातान्॥ अयं हि वा
 स्तुतये वंदनाय मां वायसो दोषादयमानो अक्व बुधत्॥ दयमान इति॥ नृचिदिति
 विपातः पुराणानवयो नूचेति च॥ अद्या चिन्तयित्तदपो नदीनां॥ अद्य च पुरा च
 तदेव कर्म नदीनां॥ नृच पुरा च सद नरयीणां॥ अद्य च पुरा च सद नरयीणां रयि
 रिति धननाम रातेर्दानकर्मणः॥ ॥७॥ विद्यामतस्य ते वयमकूपारस्य दा
 वने॥ विद्यामतस्य ते वयमकूपारस्य दानस्यादित्योप्यकूपार इत्युच्यते॥
 कूपारो भवति दूरपारः समुद्रोप्यकूपार उच्यते॥ कूपारो भवति महापारः क
 छपोप्यकूपार उच्यते॥ कूपारो न कूपमृच्छति॥ तिकछपः कछंपाति कछेनपा

॥४२॥

तिसयथास्तत्याकामानाविष्कुरुतएवमुषारूपाण्याविष्कुरुतेऽद्यसदग्रान्नम
वत्यग्रसादिनीतिवाद्यसनीतिवाससतोबोधयंतीशश्चतमागालुनरेयु
षीणां।स्वपतोबोधयंतीशश्चतितकतमागालुनरागामिनीनांतिवाशीमंत
इषिणाः।ईषिणानइतिवैषणिमइतिवार्षणिनइतिवावाशीतिवाद्वामवाश्य
तइतिसत्याः।शसावाधयोप्रतिमेगृणीहीद्रावाद्वाःकृणावावृत्तं।अभि
वहनस्तुतिमधिषवणप्रवादास्तुतिंमन्यंतएंद्रीवैवशास्यतेपरितक्मेत्युप
रिष्ठाद्यास्यामः॥॥१६॥सुवितेसुइतेस्तेस्तेसुगतेप्रजायामितिवा।सुवितेमा
धाःइत्यपिनिगमोभवति।दयातिरनेककर्मा।नवेनपूर्वंदयमानाःस्यामेत्युप
दयाकर्मा॥यएकइद्विदयतेवस्वितिदानकर्माविष्कुरुकर्मावा।दुर्वर्तुमभि

पुराणयथारथं प्रमर्शुवानं चरणायतं क्षय्यं न योति कर्मात्तस्यतिः करे
 तिकर्मात् रजो रजते ज्योती रज उच्यते उदकं रज उच्यते लोकारजां स्युच्यते
 उदगहनी रजसी उच्यते । आं सि वित्रा विचरंति तन्यवदस्यपिनिगमो
 भवेति । हरो हरते ज्योतिर्हर उच्यते उदकं हर उच्यते लोकाहरा स्युरुच्यते
 उदगहनी हरसी उच्यते । प्रच्यने हरसा हरः शृणीहीत्यपिनिगमो भव
 ति । जुहुने विचिंतयंतः । जुहो विचेतयमाना व्यंत इत्येषोऽनेककर्मात् । प
 दं देवस्य नमसा व्यंत इति पर्यायिकर्मात् । वीहि शरपुरो ह्यशमिति स्वादिति
 कर्मात् । वीतं पातं पयस उस्त्रियाया अश्वीतं पिवतं पयं उस्त्रियाया उस्त्रियेति
 गोनामोश्वा विणोऽस्या भोगा उस्त्रेति च । त्वमिंद्रमतिभिः सुते सुनीयासो व

स
॥४३॥

सूयवः ॥ गोभिः कृणा अन्वषत गोभिः कुर्वाणा अस्तोषता ॥ आतृषिं च हरिर्मे
 द्रो रूपं स्वे वाशीभिस्तक्षताश्मन्मयीभिः ॥ आसिं च स्वे हरिंद्रो रूपं स्वे दुमम
 यस्य हरिः सोमो हरितवर्णोऽयमपीतेरो हरिरेतस्मा देव ॥ वाशीभिस्तक्षता
 श्मन्मयीभिः ॥ वाशीभिरश्मन्मयीभिरिति वा वाग्निरिति वा । सशर्धदयो वि
 ष्णुणस्य जंतो मां शिभदेवा अपिगुर्दंतं नः । स उ सहता यो विष्णुणस्य जंतो
 विष्णुमस्य । मां शिभदेवा अब्रह्मचर्याः ॥ शिभमथेतः ॥ अपिगुर्दंतं नः । स
 त्वं वाय जंतवा ॥ ॥१९॥ आघाता गच्छानुत्तरायुगानि यत्र जामयः कृणवन्नजा
 मि ॥ उपबर्हं हि वृषभाय बहूमन्यमिधुस्वसुमणे पतिं मत्त ॥ आगमिष्यंति
 तान्युत्तराणि युगानि । यत्र जामयः करिष्यं न जाहि न माणि जाम्यतिरेकना

॥४४॥

मबालिशस्यवाऽसमानजातीयस्यवोपानुपपद्येति। वृषमायबाहुमन्यमि
 छस्वसुभगेपातिमदितिव्याख्यातं॥ ११०॥ द्यौर्मैपिताजनितानाभिरत्रव
 धुर्मैमाताएथिवीमहीयं॥ उत्तानयोश्चम्वोश्चोर्निरंतरत्रापितादुहितुर्ग
 र्मैमाधात॥ द्यौर्मैपितापातावापालयितावाजनयितानाभिरत्रवंधुर्मैमाता
 एथिवीमहीयं। बंधुः संबंधनाभाभिः सन्नहनानाभ्यासन्मैधागर्भाजायंत
 इत्याहुरेतस्मादेवजातीन्सनाभियद्वत्याचक्षतेसंबंधवद्वतिचक्षातिः संज्ञाना
 त्। उत्तानयोश्चम्वोश्चोर्निरंतरः उत्तानउत्तताननुर्धतानौवातत्रपितादुहितु
 र्गर्भैर्दधाति। पर्जन्यः एथिव्याः शंयुः सुखयुः अधानः शंयोररपोदधातारि
 योरिप्रमितिपापनाशिनीभवतः शमनं च रोगाणां यावनं च मयानामथापिशं

॥४४॥

तीतिवाकृच्छेनपिबतीतिवाकृच्छः खच्छः खच्छदोयमिपीतरोनदीकृच्छएतस्मादेव
 कुमुदकंतेनछाद्यते। शिशूतिष्ठेगोरक्षसेविनिक्षे। निश्यतिष्ठेगोरक्षसेवि
 निक्षणनायरक्षोरक्षितव्यमस्माद्रहसिक्षणोतीतिवारत्रोनक्षतइतिवा
 । अग्निः सुतुकः सुतुकेभिरन्धैः। सुतुकनः सुतुकनेरितिव। सुप्रजाः सुप्र
 जोभिरितिव। सुप्रायणागमिन्मन्यज्ञेविश्रयंत। सुप्रगमनाः॥ ११६॥
 देवानोयथासदमिद्वधेअसन्नप्रायुवोरक्षितारोदिवोदिवे॥ देवानोय
 थासदावर्धनायस्युरप्रयुवोप्रमाद्यंतोरक्षितारश्वाहन्यहनिभ्यवन
 चविर्भवतिश्चावयितास्तोमानां च्यवनमित्यप्यस्यनिगमाभवन्ति। युव
 च्यवानंसनययथारथंपुनर्बुवानंचरथावततु॥ युवच्यवानंसनयं

॥४५॥

कीनीचायमानं नीचैर्यमानं नीचैर्निचितं स्वल्पैस्सुखं तं पतति जस्तमि वश्ये
 नं श्येनः शंसनीयं गच्छति श्रवश्चाह्वयश्च मन्त्रं श्रवश्चापि पशुमन्त्रं
 यं प्रशंसोच्यते यथं च धनं च यथं चेति वा यथं यौतेः समायुर्थं भवति इंधा
 नं नजरते स्वाधीः गृणाति मंदी मंदते स्तुतिकर्मणः प्रमंदिने पितुम
 दर्वतावचः प्रार्चितं मंदिने पितुमद्वचो गोव्याख्यातः ॥ १२४ ॥ अत्राह गोर
 मन्वतनाम तदुच्यते ॥ इत्याचंद्रमसो गृहे ॥ अत्राह गोः सममंसतादि
 त्यश्वमयः स्वनामापीच्यं मंगेत मपचितं मापहितं मुंतर्हितं वा मुत्र चंद्र
 मसो गृहे गातुर्व्याख्यातो गातुं कृणवन्नुषसोजनायेत्यपि निगमो भव ॥४५॥
 तिदंसयः कर्माणि दंसयंते नानि कुत्साय मन्मन्त्रदंसय इत्यपि निग

युर्वर्हस्पत्युच्यते। तद्योरावृणीमहेगातुं यज्ञायगातुं यज्ञपतयइत्यपि नि
गमोभवति गमनेयज्ञायगमनयज्ञपतये॥ ॥२१॥ अदिति रदीना देवमाता।
॥ ॥२२॥ अदितिर्द्यौरिति रंत रिक्षमदितिर्माता सपिता सपुत्रः॥ विध्वं
वा अदितिः पंचजना अदितिर्जातमदितिर्जनित्वं। इत्यदितेर्विष्णुमित्रा च
एतान्यादीना नीतिवा। यमेरिरेतद्गवः। एरिरइतीति रूपस्य षोडशस्तः॥ ॥२३॥
उतस्मै न वस्त्रमधि न तापुमनुको शंतिक्षितयोऽपरेषु॥ नीचायमानं ज
सुरे न श्ये नं भवच्चाष्टापदुमच्युतं॥ अपिस्मै न वस्त्रमधि मिक्वस्त्रमधि
न वस्त्रं वस्तेः स्तापु रिति स्तेननाम संस्थानमस्मिन् यापकमिति नैरुक्तास्तस्य
तेर्वास्यादनुको शंतिक्षितयः सुयामेषु मरुतिसंस्थाननामपरतेर्वाहरते

॥४६॥

मानो रारिवां अजध्रवस्यतामजाः । तिष्ठन्नामा होजाः ॥ अजना ।
 अथानुदात्तः । दीर्घा युरस्यायः पतिर्जिवातिशरदः शतं । दीर्घा युरस्यायः प
 तिर्जिवातुसरदः शतं । शरद्वृता अस्यामोषधये भवति शीर्णा आपदतिवा
 येत्यस्या इत्येतेन व्याख्यातं ॥ ॥२५॥ अस्य नामस्य पलितस्य होतुस्तस्य भ्रा
 तामध्यमो अस्य भः ॥ तृतीयो भ्राता घृतपृष्ठो अस्यात्रापश्ये विशपतिं स
 सपुत्रं ॥ अस्य वामस्य वननीयस्य पलितस्य पालयितुं हर्तुं हतिव्यस्य
 तस्य भ्राता मध्यमो अस्य भः । तृतीयो भ्राता शरतेर्हरतिकर्मणो हरते भागं भर्त
 व्या भवतीति वा । तृतीयो भ्राता घृतपृष्ठो अस्याऽयमग्निः सहस्रिणस्तु ॥४६॥
 आपश्ये सर्वस्य पातारं वा पालयितारं वा विशपतिं ससपुत्रं सप्तमपुत्रं

सर्पणपुत्रमिति वा सप्तसृष्टा संख्या सप्तादित्यरमय इति वदति ॥ ॥२६॥
 सप्तयुजांतिरथ मेकचक्रमेको अश्वो वहति सप्तनामा ॥ त्रिणाभिचक्रमेज
 रमनुर्वयत्रे माविश्यात्तु वनाधितस्तुः ॥ सप्तयुजांतिरथ मेकचक्रमेकवा
 रिणं चक्रं चकते वा चरते वा त्रिमते वा क्रामयते वा को अश्वो वहति सप्तनामा
 दित्यः सप्तास्ते रश्मरश्मयोरानाभि सन्नामयंति सप्तेन मृषयः स्तुवन्तीति
 वेदमपीतरं नामैतस्मादेवाभिसन्नामास्तुं सप्तप्रधानउत्तानोर्ध्वं चि
 वाभिचक्रं चकृतुः संवत्सरोपीष्मा वर्षाहेमंत इति संवत्सरः संवत्संयस्मिन्
 तानि ग्रीष्मायस्यंतेऽस्मिन् रसावर्षा वर्षा सुपर्जन्यो हेमंतो हिमवन् हिमं
 पुनर्हते वा हिनोते वाऽजरमजरण धर्माणामनुर्वयत्रस्य तमन्यस्मिन् यत्रे

॥४८॥

ध्यानीयं भवति। आभवेभिः सिंचतामद्य मंधः॥ २॥ आसिंचतामत्रे मंद नीमंधो
 ऽममत्रे पात्रममा अस्मिन्नदंत्यमा पुनरभिर्भितं भवति पात्रं पानात्तमोयं धउ
 व्यं तेनास्मिन् ध्यानं भवति न दर्शनं मंधं तमइत्यभिभावं तेऽयमपीतरोंध ए
 तस्मादेव। पर्यदक्षणां नाविचेतदंधइस्यपिनिगमोभवति॥ ॥१॥ असंध्य
 तीक्ष्णरिधारेपयस्वती। असंज्यमाने इति वा बहुधा रेउदकवत्यो वनुष्यति ह
 तिकर्माऽनवगतसंस्कारो भवति। वयुयामवनुष्यतइस्यपिनिगमोभवति। दी
 र्घप्रयज्यमानो वनुष्यति वयं जयेम घृतना सुहृदः॥ दीर्घप्रततयज्ञमभि
 जिघांसति यो वयं तं जयेम घृतना सुहृदः॥ दुर्धियं पापधियं पापः पातापेयानां
 पापस्य मानो वाडेव पततीति वा पापस्य ते वा स्यात्त रुष्यति रप्येवं कर्मा। ईद्रेण सु

॥४८॥

तितउसकुमिवतत्सूर्यस्येद्रेणसमीर्मातासंकायमानःकनीनकेवोपोअदर्शिसु
वितेविद्योमदेवानाद्यद्योमेदितिरदितिरुतस्मात्राहास्यवामस्यसप्तयु
जंतिसप्तविंशतिः॥ ॥३॥ इतिनिरुक्तेचतुर्थोऽध्यायः॥ ॥सस्मिन्मविव
धरणेनदीनां॥सस्मात्तमेद्योवाह्येवाहवानांस्तोमोदूतोऽङ्गवैतरा॥वोह
तमाह्वानानांस्तोमोदूतोऽह्यन्तरोनरामनुष्यान्त्यंतिकर्मसुदूतोऽजवते
वोद्वतेवोवारयतेवो॥दूतोदेवानामसिमर्त्यानामित्यपिनिगमोभवति॥वा
वशानोवसेर्वोवाश्यतेवो॥सप्तस्वसृरुषीर्वोवशानइत्यपिनिगमोभवति॥वा
वायंवृणोतेरथापिवारतमातद्वायंवृणीमहेवशिर्षंगोपयत्यं॥तद्वायंवृणीम
हेवशिर्षंगोपयितव्यंगोपायितारोयस्तेष्वयुष्मभ्यनितिवां॥धइत्यननामा

॥४९॥

पत्यसोमोदुग्धाप्यक्षरति सर्वेक्षयति निगमादतिशः कक्षणिः धात्रमिति धि
 प्रनामाऽमुमतर्तुमवति। सपत्नीत्वरं रंजगद्यक्षुत्रमग्निरक्षणे जात
 वेदाः॥ सपत्निचेत्वरं रंजगमं चयतक्षिप्रमग्निरकरो जातवेदा उति
 रवनात्। आत्मारथ्यथोतयइसापिनिमोभवति। हासमानेऽप्युपरिष्ठाद्या
 रक्षास्यामो। वम्रकपट्द्रुपसर्पदिद्रु। पाने शितवास्या शनैरिति वास्यश
 नैरिति वा। ससन्नपक्वमेविदुषु चंतं। स्वपनमेतन्माध्यमिकं ज्योतिरनिस
 दर्शनं तदिवाविदुज्जाज्ज्वलमानं। द्विताचसत्तास्वधयाचशंभुः। द्वैधसत्ता
 मध्यमे चस्थान उत्तमे चशंभुसुखभूः। मृगं न ब्राम्भगयंते। मृगमिव ब्राह्मण
 प्रेषः॥३॥ वाराहो मेघो भवति वाराहारः। विध्यद्वराहं तिरो आद्रमस्तेसपि

॥४९॥

निगमोभवत्ययमपीतरोवराह एतस्मादेव। वरमाहारमाहवशरति च ब्राह्मणं। बृह
 स्थितिमूलानिवरं वरं मूलं बृहतीति वा। वराहमिन्द्रमुषमित्यपि निगमोभवत्य
 गिरसोपिवराहा उच्यंते। ब्रह्मणस्यतिर्दृषमिवेराहः। अथाप्येते माध्यम
 कादेव गणावराहव उच्यंते। पश्यन्ति रणयचक्रानेयोदंष्ट्रां निधावते। व
 राहन्। स्वसराण्यहानिभवति स्वयं सारीण्यपि वा स्वरादयो भवति स ए
 नानिसारयति। उस्याद्वस्वसराण्यपि निगमोभवति। शर्या अंगुल्यो
 भवति शर्याद्वस्वः शरमय्यः शरः शृङ्गाते। शर्यामिह न परमाणो गमस्यो
 रित्यपि निगमोभवत्येको देवो भवति यः नमर्च्यते को मंत्रो भवति यः दनेन
 मर्च्यते सर्वे मर्च्ये भवन्ति भूतान्येकैर्विशो भवति। सवतः कुटुकिन्मा॥४॥

॥५०॥

गायंति वा गायत्रिणोर्वर्त्यर्कमर्किताः ॥ ब्रह्माणस्वाशतकृत उद्देशमिव ये
 मिरे ॥ गायंति वा गायत्रिणः प्रार्चति तैर्कर्मर्किणो ब्रह्माणस्वाशतकृत
 उद्देशमिव वंशो वनशयो भवति न न ह्यतद्रति वापवीरथनेमिर्भव
 तियद्विपुनातिपुमिं ॥ उत्पव्यारथानामद्रि सिंदसोजसा ॥ तं मरुतः क्षुरप
 विना व्यायु रिसपिनिगमो भवतो वक्षो व्याख्यातं ॥ धन्वांतरिक्षं धन्वस्य
 दाप ॥ स्तिरो धन्वातिरोचतद्रसपिनिगमो भवति सिनमर्भं भवति सिनाति
 भूतानि ॥ येन स्मा सिनं पश्यः संखिभ्य इत्यपि निगमो भवतीत्यामुष्येते
 न व्याख्यातो स चासहस्यर्थः ॥ वसुभिः सचाभुवा ॥ वसुभिः सहभुवो विदमि ॥ ५० ॥
 निपातोऽनुदात्तः ॥ पुरस्तादेव व्याख्यातो ॥ थापिपशुनामेह भवत्युदात्तश्चिद

जातरुषेम रचमिसपिनिगमो भवति ॥ भंदना भंदते स्तुतिकर्मणः ॥ पुरुषि
 यो भंदते धामभिः कविरित्यपि निगमो भवति ॥ स भंदना उदियार्त्तप्रजावती
 रिति च ॥ अन्येन मदाहनो याहित्वयं ॥ अन्येन मदाहनो गच्छक्षिप्रमाह सीव
 भाषमाणेत्यसप्यभाषणा ॥ दाहनाद्व भवत्येतस्मादाहनः स्याद्विर्नदो भ
 वति नदते स्तुतिकर्मणः ॥ नदस्य मारुधतः कामागन् ॥ नदस्य मारुधतः का
 म आगमस्स रुधः प्रजननस्य ब्रह्मचारिण इ ॥ विपुत्र्या क्लिपितं वेदयंते ॥ २॥
 ॥ नयस्य द्यावापृथिवी न धन्वेनांतरिक्षं नाद्रयः सोमो अक्षाः ॥ अमो ते रि
 त्येके ॥ अन्ते गोमानो भिरक्षाः सोमो दुग्धाभिरक्षाः ॥ लोपाशः सिंहप्रसंचम
 त्साः ॥ क्षिपति निगमः पूर्वः क्षरति निगमः ॥ तद्रइत्येकं ॥ अन्ते गोमानो भिरक्षाः

शिरग्नेतवस्विदा॥ तोदस्येव शरण आ महस्य॥ बहुदा भवांस्तु मेवैभिद्वयाम्य
 शिरमित्र नृह तेरी भरोप्यारे तस्मादेव यदस्य देवस्या अग्नवाहु यो ह्यंते इसे
 तदस्यैव मवक्ष्यत तोदस्येव शरण आ महस्य॥ तोदस्येव शरणे इधिमहतः स्व
 चा सुअं वनः॥ आजु ह्वानो घृत दृष्टं च इह सपिनि गमो भवति॥ शिपि विष्टो
 विष्टुरिति विष्टो द्वेनामनी भवतः कुलितार्थे यं प्रवं भवती सौपमन्यवः॥
 किमिले विष्टो परिचक्ष्यं भूत्प्रयद्वक्षो शिपि विष्टो अस्मि॥ मावपो अस्मदप
 गृह एतद्यदन्यरूपः समिथेव भूत्प्रय॥ किं ते विष्टो प्रख्यात मेतद्भवत्यप्रख्या
 पनीयं यन्नः प्रक्षेपे शोप इव निर्वहितोऽस्मीत्यप्रविपन्न रश्मि रपिवा प्रशीसा ॥५१॥
 ना मैवाभिप्रेतं स्यात् किं ते विष्टो प्रख्यात मेतद्भवति॥ प्रख्यापनीयं यदुत्प्रक्षेपे।

सि। मनासि। चितास्त्रयिभोगाश्चेतयस इति वा। आइसाकार उपसर्गः। पुस्त
देवव्याख्यातोऽथाप्यर्थे दृश्यते। अत्रमो अपः। अत्रो। आ। अपः। अपोप्रे
धीति धम्मं द्योतते र्यशो वान्मं वा। अस्मेकं मम धिरत्नं च धेहि। अस्मा सुधुम्नं
चरत्नं च धेहि ॥ ५ ॥ पवित्रं पुनाते मंत्रः पवित्रमुच्यते। येन देवाः पवित्रेणात्मानं
पुनते सदेत्यपि निगमो भवति। रश्मयः पवित्रमुच्यते। गन्तस्तिष्ठतो नृसि रश्मिः
भिः सुत इत्यपि निगमो भवत्यापः पवित्रमुच्यते। शत पवित्राः स्वधयामदंती।
बृहदकाः। अग्निः पवित्रमुच्यते वायुः पवित्रमुच्यते सोमः पवित्रमुच्यते सूर्यः
पवित्रमुच्यते इन्द्रः पवित्रमुच्यते। अग्निः पवित्रं समापुनातु वायुः सोमः सूर्यः
इन्द्रः पवित्रं ते मा पुनंति स्यपि निगमो भवति। दस्तु द्यते ॥ ६ ॥ पुरुतादाभ्यां चोचै

॥५२॥

शदीधितिभिररण्योर्हस्तः श्रुतीजनयंतप्रशस्तं ॥ दूरेदर्शनं गृहपतिमथयुं ॥
 दीधितयोऽगुल्योऽसवंतिधीयंतैकर्मस्वरूपीप्रहृत्तएनेअग्निः समरणा
 जायतइतिवाहस्तस्युतीहस्तप्रस्युत् ॥ जिनयंतप्रशस्तं ॥ दूरेदर्शनं गृह
 हपतिमतनवतं ॥ १० ॥ एकयाप्रतिधापिबत्सार्कं सरांसि त्रिंशतं ॥ इंद्रः सो
 मस्यकाणुका ॥ एकेनप्रतिधानेनापिबत्सार्कं सहेत्यर्थः ॥ इंद्रः सोमस्य
 काणुका ॥ कांतकानीतिवाकांतकानीतिवाकृतकानीतिवेद्रः सोमस्यका
 तइतिवाकणेधातइतिवाकणेहृतः कांतहृतस्तत्रैतद्याज्ञिकावेदयंतैत्रिंश
 दुक्थपात्राणिमाध्यंदिनेसवनएकएदेवतानितान्येतस्मिन्कालेके ॥५२॥
 नप्रतिधानेनपिबंतितान्यत्रसरांस्युच्यंतैत्रिंशदपरपक्षस्याहोरात्रौ

त्रिंशत्पूर्वपक्षस्येतिनैरुक्तास्तद्याएतांश्चांद्रमस्यआगमिन्धआपोऽसवंतिर
 श्रमयस्ताअपरपक्षेपिबंतितथापिनिगमोभवति ॥ यमक्षिथमक्षितयः पिबंती
 तितंश्वर्षपक्षस्येतिनैरुक्ताआप्याययंतितथापिनिगमोभवति ॥ यथादेवाअं
 शुमाप्याययंतीत्यग्निगुमंत्रोभवतिगव्यधिकृतत्वादपिवाप्रशंसानामैवाभि
 प्रेतस्यात्तच्छब्दत्वादग्निगोशमीधंसुराशिशमीधंशमीधमग्निगवित्यग्नि
 रय्यग्निगुरुच्यते ॥ तुभ्यंभ्योतस्यग्निगोशचीकाअधृतगमनकर्मवानिंद्रो
 य्यग्निगुरुच्यते ॥ अग्निगवओहामिंद्राये ॥ यपिनिगमोभवत्यांग्रषः स्तोम
 आघोषः ॥ एतांग्रषेणवयामिंद्रवतः ॥ अनेनेस्तोमिनवयामिंद्रवतः ॥ ११ ॥ आपो
 तमत्युत्तपलप्रममोभुनः शिमीवांछरुमंछजीवी ॥ सोमोविध्वान्यतस

॥५३॥

ख

वनानि नार्वाभिद्रुं प्रतिमानानि देभुः॥ आपाति तमन्युस्तप्रहारी क्षिप्रप्रहा
री सृष्टप्रहारी सोमो वेदो वाधुन धुनोतेः॥ इमीति कर्मनामशमयते वा शक्रोते
वा जीषी सोमो यत्सोमस्य पूयमानस्यातिरिच्यते तदजीषमपार्जितं भवति
तेन जीषी सोमोऽथाप्येद्रो निगमो भवत्यजीषी वज्रीति हयोरस्य समागो
धानाश्चेति धानाश्चाष्टे हिता भवन्ति फले हिता भवन्तीति वा बधाते हरी धा
ना उपच जीषि जिघ्रतामित्यपि निगमो भवेत्याजिना पादभ्यासेनोपाहित
नोपधामादत्ते वपस्तिरति कर्मा सोमः सर्वो गयतसानि वनानि नार्वाभि
द्रुं प्रतिमानानि दाम्बुवन्ति येन प्रतिमिमतेनेन तानि दाम्बुवंसर्वगो वेन मप्रा ॥५३॥
प्याविनश्यन्तीतीन्द्रप्रधानेत्येकेनेघंटुकं सोमकमेभियप्रधानेत्यपरं॥ श्र

शिपिविहो अस्मीति प्रतिपन्नरभिः शिपयोऽत्ररभ्यपुच्यन्ते तैरा विहो भवन्ति॥ मा
वपे अस्मदपगृह एतत्॥ वर्ष इति रूपनाम वृणोतीति सूतो॥ यदन्यरूपः समि
थे संग्रामे भवति संयतरभिस्तस्यान्तराभ्यसे निर्व्वनाया॥८॥ प्रतत्ते अ
द्य शिपिविहो नामार्यः शंसा मिक्पुनानि विद्वान्॥ तं वा गृणामि तव समतव्या
श्रयं तमस्य रजसः पराके॥ तत्तेऽद्य शिपिविहो नामार्यः प्रशंसाभ्ययोऽह
मस्मीधरः स्तोमाना मर्यस्त्वमसीति वा तं वा स्तोमि तव समतव्यां स्तवस इति
महोता नाम धेयमुदितो भवति॥ निवसंतमस्य रजसः पराके पराक्रांते॥ आ
द्यणिरागतदृणिः॥ आद्यणे संसचावहे॥ आगतदृणो संसेवावहे॥ एथुजयाः
एथुजवः॥ एथुजवामिना दायुर्दस्योः॥ प्रामापदो ये युर्दस्योः॥१॥ अग्निं न

॥५४॥

रक्तधारयंतपुष्करमंतस्त्रिषोषतिभ्रतान्युदकंपुष्करंप्रजाकरंप्रजयितव्यंवेद
मपीतरस्युष्करमेतस्मादेवपुष्करंवपुष्करंवापुष्पंपुष्पतेवयुनवेतेः कांतिर्वीप्रज्ञा
वा॥१४॥ सइत्तमोवयुनंततन्वत्सूर्येणवयुनवच्चकार॥ सतमोप्रज्ञानंततन्व
तत्तंसूर्येणप्रज्ञानवच्चकार। वाजपस्सवाजपत्तनांसनेमवाजपस्समित्त
पिनिगमोभवतिवाजगंध्यंगंध्युत्पत्तरपदं। अश्यामवाजगंध्यमित्यपिनि
गमोभवतिगंध्यंगद्व्यतेः॥ चज्जोवाजनगंध्यंयुष्मन्मित्यपिनिगमोभवति
गंध्यातिमिश्रीभावकर्मा। आगधितापीरमाधितेत्यपिनिगमोभवति। कौरया
णः कृतयामः। पाकस्वामाकौरयाणादृत्यपिनिगमोभवति। तौरयाणास्त्र
णयानः सतौरयाणउपयाहियज्ञं मरुद्भिरिंद्रसरिवभिः सजोषादृत्यपि

॥५४॥

शा. शुभ्रशुभ्रतइति वा श्माशुभ्रतइति वा । अवशमशाक धद्वाः । अवारुधक्कशावारिति
॥१२॥ उर्वश्यप्सरा उर्वश्यशुभ्रत उरुप्यामशुभ्रत उरुर्ववशोऽस्या अप्सरा अशा
रिण्यापि वा प्सर इति रूपनामाप्साते रप्सानां यं भवसादर्शनीयं व्यापनीयं वा
स्य संदर्शनायेति शाकपुण्ये दप्स इत्यमक्षस्याप्सानामेति व्यापिनस्तंद्रा
भवतिरूपवती तदनया तमिति वा तदस्यैदं तमिति वा तस्यादर्शना मित्रा
वरुणयोरेतं च स्कंदतदभिवादिन्येष गर्भवति ॥१३॥ उतासि मेत्रावरुणो
वसिष्ठोर्वश्या ब्रह्मन्मनसोधिजातः । द्रप्सं स्कं नं ब्रह्मणा देवेन विभवे देवाः
पुष्करेत्वाददत ॥ अप्यसि मेत्रावरुणो वसिष्ठोर्वश्या ब्रह्मन्मनसोधिजातः ।
द्रप्सं स्कं नं ब्रह्मणा देवेन विद्रप्सः सं पृतप्सानीयो भवति । सर्वे देवाः पुष्क

॥ ५५ ॥

तूर्णशंभुगिरेरधीत्यपि निगमोभवति। सुसुपमहिष्ठत्रकंभवति। यस्तुप्य
 ते॥ १६॥ गदामर्त्तमराधयंतं पदाक्षुपमिवस्फुरत्॥ कदानः शुश्रुवाद्भिरइंद्रोअं
 ग॥ कदामर्त्तमराधयंतं पदेनक्षुपमिवावस्फुरिष्यतिकदानः श्रोष्यति च गिर
 इंद्रोअंगंगेति क्षिप्रना माऽभितमेवांकितंभवति निबुं पुणः सोमो निवांतप
 ताति निबमनेन प्रीणाति॥ १७॥ पत्नीवंतः सुता इम उवांतेत्यंति वीतये। अपां
 जग्मिर्निबुं पुणः॥ पत्नीवंतः सुता इम उवांतेत्यंति वीतये पा
 नायापांगता निबुं पुणः समुद्रापि निबुं पुणः उच्यते निबमनेन पूर्यतेऽवश्यं
 पि निबुं पुण उच्यते नीवैरास्मिन्काणंति नीवैरधतीति वा। अवश्यं निबुं पुणोय
 पि निगमोभवति निबुं पुण निबुं पुणोति च पदिर्गंतुर्भवति। यत्तद्यते॥ १८॥

॥ ५५ ॥

सुगुरससुहिरण्यः स्वधोबृहदस्मैवयइंद्रोदधाति॥ यस्त्वायंतं वसुना प्रा
 तरितो मुक्षीजयेवपदिमुसिनाति॥ सुउर्ध्वति सुहिरण्यस्वधोमहद्वास्मै
 वयइंद्रोदधाति यस्त्वायंतं मनेन प्रातरागामिन्नतिथे। मुक्षीजयेवपदिमुसि
 नाति कुमारो मुक्षीजामेत्वनस्य सतनाद्य ततनाद्य। पादुः पद्यतेः। आविस्वः
 एते गृहते बुसंसपादुरस्यानिर्जिजेन मुच्यते। आविष्कुरुते मासमादित्यो
 गृहते बुसं बुसमित्युदकनाम ब्रवति वीशं कर्मणोऽप्यंशते वीयद्वर्षेन्यातये
 लुदकं रश्मिभिस्तत्सत्सादते॥ १९॥ वृकश्चंद्रमाभवति विवृतज्योतिषो वा वि
 वृतज्योतिषो वा विवृतज्योतिषो वा॥ २०॥ अरुणो मासकृद्दृक् पथायंतं
 ददर्शहि॥ उज्जिहीते निवाप्यातसे वदस्यामयी विस्तमे अस्य रोदसी॥ अरुणो

॥५६॥

च नो मासक मासानां चार्ध मासानां च कर्त्तुमवति। चंद्रमाश्च कथं यायंतं ददर्श।
 नक्षत्रगणमभिजिहते। निवाय्य येन येन योक्ष्यमाणो भवति। चंद्रमास्तक्षुर्वान्
 वक्ष्य रोगी जानीत मेऽस्य द्यावापृथिव्यादित्योपि वृक उच्यते यदा वृद्धे।
 अजो हवीदमिना वर्त्तिका वामास्तेनायसी मर्त्तु च तं वृकस्य। आह्वयदुषा अमि
 नावादित्यो नाभिग्रस्तातामन्विने प्रमुमुवतु रित्याख्याने। अवापि वृक उच्यते वि
 कर्त्तनात्। वृकश्चिदस्य वारणा उरामधिः। उरणामधिः। उरणशुणो वा भवस्य
 णी। पुनरुणो रूपो ते वीरुध्वा शिन्यपि वृकस्य उच्यते। शतं मेषान् च स्ये च सदानुम
 त्त्राश्च तं पितं धं च कोरस्यपि निगमो भवति। जोषवाकमित्यविज्ञातनामधे
 यं जोषयितव्यं भवति॥२॥ यद्वाग्नीसुतेषु वांस्तवत्तेष्टतावृथा॥ जोषवाकं

॥५६॥

निगमो भवत्यह्याणो ह्रीतयानः। अतुष्टया कण्डुह्याणेत्यपि निमो गे
 भवति हरयाणो हरमाणयानः। रजतं हरयाण इत्यपि निगमो भवति। यत्रा रि
 तः कर्मणि कर्मणि स्थिरः प्रसृतः स्तोमान् चंदी वृद्धते मृदुभावकर्मणाः॥१५॥
 नियद्वृणाक्षि च सनस्य मूर्धनि शुभस्य चिह्नं दिनोरोरुवद्वना॥ निवृणा
 क्षियधुस नस्य मूर्धनि शब्दकारिणः शुभस्य चिह्नं दियस्य च शोषयितरो
 रस्त्यमाणो वनेनेति वा वधेनेति वा अशुद्धं तवीहितेत्यपि निगमो भवति वीडाय
 तिश्च वीडयतिश्च संस्तं भकर्मोणो पूर्वणस्य प्रयुज्येते। निष्पपीस्त्री कामो भव
 ति विनिर्गितपसः पसः सपतेः स्थशतिकर्मणाः। मानो मधेव निष्पपीपरादाः। स
 यथा धनानि विना शयति मानस्त्वं तथा परादास्तर्णां शमुदकं भवति तर्णमश्रुते।

॥५७॥

क्षियः सर्वद्वेष सोऽहं स्तुर्मिरिव नाव मावधी हर्मिरूपो ते नोः प्रणोतव्या भ
 वति नमतेर्वा तत्कथमनुदा तप्रकृतिनामस्या हृष्टं तु भवत्युतो समस्मि
 नाशिशिहिना वसो इति सप्तम्या शिशि तिर्दानकर्म उक्तथा यणो अघाय
 तः समस्मादिति पंचम्या मुरुष्यतीरक्षा कर्म इथापि प्रथमा वहुवचने न भं
 तामन्यके समे ॥२३॥ हविषा जारो जपां पिपर्ति पपुरिर्नरा ॥ पिता कुटस्य
 चर्षणिः ॥ हविषा पो जरयिता पिपर्ति पपुरि शक्ति प्रिता तिनिगमौ वा प्रीणाति
 निगमौ वा पिता कृतस्य कर्मणाश्चापिता दित्यः ॥ शंब इति वज्रनामा शमय
 तेर्वा उयोयः शंबः पुरु हृत तेनेत्यपि निगमो भवति ॥ केपयः कपूया भवति
 कपूयमिति पुनातिकर्म कुक्षितंदपूयं भवति ॥२४॥ इथ वप्रयान्प्रथमादे

॥५७॥

वदतः पञ्चहोषिणान् देवान् सथश्चन ॥ यद्वाग्नी सुतेषु वां स्तोमेषु स्तोतितस्या
ऽश्वीथोऽथ यो यं जोषवाकं वदति विजंजपः प्राजितहोषिणो न देवो तस्याश्नी
थः कृतिः कृतं ते यशो वान्रवा ॥ महीवक्त्रतिः शरणा तद्वा सुमहत्तद्वा शर
णामन्तरिक्षे कृत्तिरेवेतीयमपीतरा कृत्तिरेतस्मादेव स्तुत्रमप्युपमायेवा ॥
कृत्तिं वसाना चरपि नाकं विभ्रदा गहीत्यपि निगमो भवति ॥ घृष्टी वक्त्रि
तवो भवति ॥ स्वं हति स्वं पुनराश्रितं भवति ॥ कृतं न भवद्घृष्टी विचिनोति देवने ॥
कृतमिव घृष्टी विचिनोति देवने कितवः कितवा स्तीति शब्दावुक्तः कित
वान्वाशीनीमकः ॥ सममिति परिग्रहाथ ॥ यत्सर्वनामावुदात्तं ॥ श्यामानः स
मस्य दृष्ट्या ॥ परिद्वेषोऽहंतिः ॥ उर्मिर्न नावमावधीत् ॥ मानः सर्वस्य दु

॥५८॥

एहावमवतमश्मवन् सं सत्रकोशंसिंचतान्दपाणं॥ प्रीणीताभ्वान्मुहितंज
यथजयनं वोहितमस्तु स्वस्तिवाहनं रथं कुरुधं द्रोणाहावं द्रोणं द्रोणं दुमम
यंभवत्याहावआह्वानादावहआवहनादवतोवाऽतितोमहाभवत्यश्मवक्र
मशनचक्रमसन्चक्रमितिवासत्रकोशंमंसत्राणिवःकोशस्थानीयानि
संतुकोशःकुष्मातेर्विकुषितोभवत्ययमपीतरःकोशएतस्मादेवसंचयआ
श्रितमात्रोमहाभवतिसिंचतान्दपाणंनरपाणंकूपकर्मणासंग्राममुपमिमी
ते। काकुदंताल्लित्याचक्षतेजिह्वाकोकुवासास्मिन्धीयतेजिह्वाकोकुवाको
कूपमानावूर्णाःपुदतीतिवाकोकूप्यतेवीस्याच्छब्दकर्मणोजिह्वाजोद्ववातलु
तरेतेस्तीर्णमममंगलततेवीस्याद्विपरीताद्यथातलंलतेत्यविपर्यायः॥२५॥

॥५८॥

सुदेवोअसिवरुणयस्यतेसप्तसिंधवः॥ अनुक्षरंति काकुदंस्मर्त्य सुषिरामिव॥
सुदेवस्यंकल्याणदेवःकमनीयेदेवोवाप्तवांसि। वरुणयस्यतेसप्तसिंधवः॥ सि
ंधुःस्ववणाद्यस्यतेसप्तस्रोतांसितानितेककुदमनुक्षरंतिस्मर्तिकल्याणो
र्मिस्तुतःसुषिरमनुयथा॥ वीरिटंतैटीकिरंतरिक्षमेवमाहपूर्ववयतेकनरमि
रतेर्वयांसीरंस्यास्मिन्मांसिवातेदतस्यामृच्युदाहरंत्यपिनिगमोभवति॥२७॥
प्रवाहजेसुप्रयावर्हिरेषामाविशपतीवर्वाविरिटइयाते॥ विशामक्तोरुषसः
पूर्वहृतोवायुःपूषास्वस्तयेनियुक्तान्॥ प्रवृज्यतेसुप्रायणंवर्हिरेषा
मेयातिसवस्यपातारोवाफलयितारोवावर्वाविरिटमंतरिक्षंमियोवाप्तासावा
तस्तिरपिवोपमार्थेस्याःसर्वपतीइवरजानोवीरिटगणेमनुष्याणाराया

॥५९॥

विनासे पूर्वस्यामभिहृतौ वायुश्च नियुक्ता रूपा च स्वस्य यनाय नियुक्ता नियु
 तोऽस्याभ्वानियुतो नियमना ह्यनियोजनाद्वाऽछासे राक्षसमिति शाकपूणिः
 परीसीमिति व्याख्याता यिनमेनामस्या अस्मैत्येतेन व्याख्यातं। स्थणिरंकुशो
 भवति सरणादंकुशोऽच तेराकुं चितो भवतीति वाने दीयइत्सुयः पक्षमे
 यादित्यपि निगमो भवत्युक्तं तममंकुशादायात्पक्षमोषधमागच्छित्साग
 छविति॥ ॥अथ मृद्वहं॥ सस्मिमसश्च तीनयस्य वराहो गायंति तापो विवृणु
 रुवा किमिच्छेत्तत्तेऽग्निं नर एकया पां तमन्यु रुवश्य शरा उतासि सदृभि
 य कदा मर्त्तं पत्नी वंतः सुगुर सदृकश्चंद्रमा अरुणो माय ईद्राग्नीमानः ॥५९॥
 समस्य हविषा जोरः पृथक्प्रायन्प्रीणीत सुदेवः प्रवावृजेऽष्टा विंशतिः ॥६०॥

लु

वह तयो कण्वतः श्रवस्या निंदुष्टरा॥ नये शो कुर्ये श्रिया न्नावमारुहमीमैव तेन्य
 विशंत केपयः॥ पृथक्प्रायन्पृथक्प्रयतेः प्रथमा देवहूयेते। ये देवानाहूयंता
 कुर्वत श्रवणीयानियाशां सिदु रनुकरणा न्येयेऽज्ञा कुर्वन्त्य श्रिया न्नावमारो
 दु मथयेनाश कुर्वन्त्य श्रिया न्नावमारो दु मीमैव तेन्यो विशंते देव तेन्य विशंत
 रेणो हैव तेन्य विशंतास्मिन्नेवल्लोक इति वर्म इति बाहुनाम समीरत तमो भ
 वति। एता विश्वा सवनात्तु मा कवे स्वयं सूतो सह सोया निदधिषे॥ एता
 निसर्वाणि स्थानानि तूर्णमुवा कुरुष्व स्वयं बलस्य पुत्रयानि धत्स्वां सत्रमहं
 सस्याणं धनुर्वीक वचं वाक वचं कुं अं पितं भवति कां चितं भवति काये चितं भ
 वतीति वा॥ ॥२४॥ प्रीणीत भवान् हितं जयाथ स्वस्ति वाहं रथमिह उध्वं॥ द्रो

लु

नि० पू०

॥ ६० ॥

अ६

महनादा॥ इमेचिद्रोदसीअपोरयसंगठयामघवन्काशिरित्ते॥ इ
मेचिद्रोदसीरोधसीद्यावापयिव्योविरोधनाद्रोधःकूलनिरुणाधिस्रो
तःकूलंरुजतेर्विपरीताल्लोष्टोविपर्ययेणापोरदूरपोरयसंगठयामसि
मघवन्काशिसनेमहान्। अहस्तमिन्द्रसंपिणक्कणारुं। अहस्तमिन्द्रकृ
संपिणक्कणनं मेघं॥ १॥ अलातृणोऽलयातर्दनोमेघोक्लोत्तृणोतेर्व्रजोव्रजसंतरीक्षेगारेतस्यामा
मानेव्यार॥ सुगान्यथोअकृणोन्निरजेगाः प्रावन्वाणीः पुरुहंतं धमंतीः॥
अलातृणोऽलयातर्दनोमेघोक्लोत्तृणोतेर्व्रजोव्रजसंतरीक्षेगारेतस्यामा
ध्यमिकायावाचः पुराहूननाद्रयमानोव्यार॥ सुगान्यथोअकृणोन्निरजे
गाः सुगमनान्यथोऽकरोन्निरगमिनायगवाः प्रावन्वाणीः पुरुहंतं धमंतीः॥

॥ ६० ॥

॥ इति निरुक्ते पंचमोऽध्यायः ॥ ॥ तमगेन ह्यभिस्तुमाशुशुक्षीणस्तम इ
स्तम इमनस्यारि ॥ त्वेवनेप्यस्तमोषधीभ्यस्तन्नागांनेपतेजायसेशुविः ॥ त्व
मगेन ह्यभिस्तुमाशुशुक्षीणराशुदुतिवशुदुतिचक्षिप्रनामनीभ
वतः क्षणिकुत्तरः क्षणोत्तराशुशुचाक्षणातीतिवासनोतीतिवल्मुकशो
चतेः पंचम्यर्थेवाप्रथमातथाहिवाक्यसंयोगाद्वाक्यकार उपसर्गः पुर
स्ताच्चिक्किर्षितजउत्तरआशुशोचयिषुरितिशुचिः शोचतेऽर्बलतिकर्मणा
उयमपीतरः शुचिरेतस्मादेवनिषिक्तमस्मात्पापकमितिनेरुक्ताः ॥ इन्द्रा
शम्यस्यारिसर्वाभ्योअभयंकरत्वाआशादिशोभनवत्यासादनादाशाउप
दिशोभनवत्याप्यशान्ताशिर्मुष्टिः प्रकाशानामुष्टिमेचिमादामोषणादा

मभ्रवानदाभमभ्यशनेनदभोति। नक्षदाभंततुरिंपचतेषामित्यपिनि
 गमोभवत्यस्त्वधोयुररुधायुः। कथितिद्वस्वनामानिकृतंभवति। योअ
 स्त्वधोयुरजरस्वर्वाणित्यपिनिगमोभवति। निश्चिन्तानिश्चिन्ताहारिणः॥३॥
 आज्ञासः पूषणंरथेनिश्चिन्तास्तेजनश्रियं॥ देवंवहंतुविभ्रतः॥ आवहंतु
 जाः पूषणंरथेनिश्चिन्ताहारिणस्तेजनश्रियंजातश्रियंष्टुबहुकथामहदुक्थो
 वक्तव्यमस्माउक्थमितिष्टुबहुकथावा। ष्टुबहुकथंहवामहेद्वत्यपिनिगमोभ
 वत्यदृष्टः सोमोमृदृष्टोमृदुरुदरेधितिवा। नृदृष्टेणसरव्यासवेये
 त्यपिनिगमोभवत्यदृष्टेदृष्टपरिष्ठाद्याख्यास्यामः। पुलुकामः पुरुकामः॥६१॥
 पुलुकामोहिमस्यद्वत्यपिनिगमोभवत्यसिन्वतीअसंखादंत्यो। असिन्वती

वक्षतीमस्यतद्वत्यपिनिगमोभवति। कपनाः कंपनाः क्रिमयेभवति। मोष्या
 वृक्षकपनेवेवेधसद्वत्यपिनिगमोभवति। भाटजीकः प्रसिद्धपाः। धूमकेतुः
 समिधाभाटजीकद्वत्यपिनिगमोभवति। रुजानानद्योभवतिरुजंतिकुला
 नि। संरुजानाः पिपिषदंद्रंशत्रुरित्यपिनिगमोभवति। ज्जर्णिर्जवतेवीद्वेव
 तेवीद्वेनोतेवीक्षिसाज्जर्णिर्नवक्षतीत्यपिनिगमोभवति। परिघं समोम
 नावोवयोगात्। पर्यगाद्वाघंसमहरवनायान्॥४॥ उपलप्रक्षिप्युपलेषु
 प्रक्षिप्यात्पलप्रक्षेपिणीवेद्वेवोव्यप्रक्षुर्भिक्षुकेनजीवतीतितेषामेकः
 प्रक्षुवाचशकटः शाकिनीगोवोजालमस्यदनंवनमुदधिः पर्वतोराजादुर्भि
 क्षेनवहंतयद्वतिसानिगदाव्याख्याता॥५॥ कारु रहंततोमिषगुपलप्रक्षि

॥६२॥

जी नना ॥ नानाधियो वस्त्यवोऽनुगा इव तस्मिन् मेन्द्रायेंदोऽपरिस्त्रव ॥ काक
 रदुस्मि कर्त्ता स्तोमानां ततो भिषक्तु इति संताननामपितुर्वा पुत्रस्य वो
 पलप्रक्षिणीस्तु कारिकाननामतेर्माता वा दुहिता वा नानाधियो नाना
 कर्माणो वस्त्यवो वस्तुकामा अन्वास्मि तास्मा गाव इव लोकमिन्द्रायेंदो
 परिस्त्रवेत्यधेषणा ॥ आसीन उर्ध्वमसिद्धिणा त्युपस्ते ॥ प्रकलविद्वणि
 ग्भवति कलाश्च वेदप्रकलाश्च ॥ दुर्मित्रास्तु प्रकलविनिमाना इत्यपि नि
 गमो भवति ॥ अप्यर्थयज्वाऽप्यर्थयन्यजति ॥ सिषक्ति पूषा अप्यर्थयज्वे
 त्यपि निगमो भवतीक्षरक्षिषे ॥ ईक्षहि वस्व उभयस्य राजन् नित्यपि निगमो
 भवति ॥ क्षोणस्य क्षयणास्य ॥ महः क्षोणस्याभिना कएवायेत्यपि निगमो भ

॥६२॥

अपो वा वहनादा वा वो वा वहनाद्दुभि राहृतं मदकं भवति धमातिर्गतिकर्मा
 ॥२॥ उद्धहरक्षः सहस्रलमिन्द्रवृश्चामध्यं प्रयग्रंष्टणीहि ॥ आकीवतः स
 कलूकं च कथं ब्रह्म द्विषेत्तु पुषिहेति मस्य ॥ उद्धररक्षः सहस्रलमिन्द्रम
 लं मोच नादामोषणादामोहनादा वृश्चामध्यं प्रतिष्टणीद्यग्रमग्रमाग
 तं भवसा क्रियते देशात्सललूकं सलुर्व्यं भवति पापकर्मिते नैरुक्ताः सर
 रूपकं वा स्यात्सर्गस्य स्नातपुषिस्तपते हेति हेतुः ॥ ह्यं चिदिष्टा कल्पयं
 शयानं ॥ सुखपयं संसुखमस्य पयो विस्नुह आपो भवति विस्त्रवणात् ॥
 वया इव रुद्रः सप्तविस्नुहसुद्रोपि निगमो भवति ॥ वीरुधोषधयो
 भवति विरोहणात् ॥ वीरुधः पारयिस्त्रव इत्यपि निगमो भवति ॥ नक्षदा

शीत्यपिनिगमोभवति। विदथानिरेदनानि। विदथानिप्रचोदयन्नित्यनिग
 मोभवति॥७॥ श्रायंतद्वक्स्त्रयंविष्टेदिद्रस्यभक्षत॥ वस्त्रनिजातेजनमा
 नआजसाप्रतिभागंनदीधिम॥ समाश्रिताः सूर्यमुपतिष्ठंतैःपिवोपमार्थ
 स्यात्सूर्यद्वेद्रमुपतिष्ठंतद्रुति सर्वाणीद्रस्यधनानि विमद्व्यमाणाः सय
 थाधनानि विमज्जतिजातेचजनिष्यमाणोचतंवयंभागमनुध्यायामौजसा
 बलेनौजस्रौजतेर्वाज्जतेर्वाशीराश्रयणाद्वाश्रपणाद्वाऽथैयमितराशीराशा
 स्तेः॥ इन्द्रायगावआशिरमित्यपिनिगमोभवति। सामेसत्याशीर्देवेष्वितिच॥
 यदातेमत्तेअनुभोगमानलादिद्रुसिष्ठओषधीरुजीगः। यदातेमत्तेभोगम ॥६३॥
 न्वापदथयसित्ततमओषधीरगारीजशगर्भगिरतिकर्मावीगणातिकर्मावा

वति ॥६॥ अस्मेतेबंधुः ॥ वयमित्यर्थः ॥ अस्मेयातं नासत्यासजोषा ॥ अस्मा
नित्यर्थः ॥ अस्मेसमानेभिर्द्वेषमपौं स्येभिः ॥ अस्माभिरित्यर्थः ॥ अस्मेप्रबंधि
मघवन जीषिन् ॥ अस्माभ्यामित्यर्थः ॥ अस्मेआराद्धिद्वेषः सनुतयुयोतु ॥
अस्मादित्यर्थः ॥ कुर्वद्वपप्रथेका मोअस्मे ॥ अस्माकमित्यर्थः ॥ अस्मेधनव
सवोवस्त्रनि ॥ अस्मास्वित्यर्थः ॥ पाथोतस्त्रिं पथा व्याख्यातं ॥ स्येनोनदीय
नन्वेति पाथइत्यपि निगमो भवत्युदकमपि पाथउच्यते पानात् ॥ आचष्टआ
सां पाथोनदीनामित्यपि निगमो भवत्यन्नमपि पाथउच्यते पानादेव ॥ देवानां
पाथउपवक्षि विद्वानित्यपि निगमो भवति ॥ सवीमनिप्रसवे देवस्य वयंसं
वितुः सवीमनीत्यपि निगमो भवति ॥ सप्रथाः सर्वतः पृथुः ॥ तमग्ने सप्रथा अ

॥६४॥

शर्पस्यतेः शर्पमशनपवनं शृणोतेः शम्नातेर्वाऽथ सोमस्य प्रदानेन युवाप्या
 मिन्द्राग्नीस्तोमं जनयामिनयं। नवतरसो सा स इत्युपागच्छा रव्यास्यामः॥
 ॥१॥ सोमानं स्वरणं कृणुहि ब्रह्मणस्य ते॥ कक्षीवंती यञ्जः॥ सोमानं सो
 तारं प्रकाशनवंतं कुरु ब्रह्मणस्य ते कक्षीवंतमिव यञ्जः कक्षीवान् कक्ष्या
 वानौ शिज उशिजः पुत्र उशिग्वधेः कांति कर्मणोऽपित्वयं मनुष्य कक्ष एवापि
 प्रेतः स्यात्तं सोमानं सोतारं मा प्रकाशनवंतं कुरु ब्रह्मणस्य ते॥ १०॥ इन्द्रा सो
 मा समघशंसमप्या॥ घंतये यस्तु चरुरग्निवां इव॥ ब्रह्मद्विषे क्रव्यादे घोरच
 क्षसे द्वेषो धत्तमनवायं किमीदिने॥ इन्द्रा सोमा वधस्य शंसितारमघहंते नि ॥६४॥
 हंसितोपसर्ग आहतीति तं पुस्तपते चरुर्न च यो भवति चरतेर्वा समुच्चरंत्य

स्मादोपो ब्रह्मद्विषे ब्राह्मणदेः क्रव्यादे क्रव्यमदते घोरचक्षसे घोरख्यानाय क्र
 व्यं विकृता ज्जायत इर्न ते नैरुक्ता॥ द्वेषो धत्तमनवायं मनवयं यदन्ये नव्यवेयुरह
 ष इति वा किमीदिने किमिदानीमिति चरते किमिदं किमिदमिति वा पिशुनाय चर
 ते पिशुनः पिंशते विपिंशतीति॥ ११॥ कृणुष्व पाजः प्रसितं तं न दध्वीया हिराजे
 वामवां इमेन॥ तृष्णीमनु प्रसितिं द्रूणा नोस्तासि विम्वरक्षसस्तपिष्ठेः॥ कुरु
 ष्वपाजः पाजः पालनाय सिति मिब पृथ्वी प्रसितिः प्रसयनात्तं तुर्वा जालं वाया
 हिराजे वामात्यवानभ्यमनत्रा न्स्ववा म्विराभृतगणेन गतमयेन हस्तिनेति वा
 तृष्णा नु प्रसित्या द्रूणा नस्तृष्णीति प्रिप्रनामतरतेर्वा तृष्णा तृष्णासि विध्य
 रक्षसस्तपिष्ठेस्तत्तमेस्तत्तमेः तृपिष्ठतमैरिति वाः यस्तैर्गर्भममीवा दुर्णा

॥६५॥

मयोनिमाशये। अमीवाप्यमनेन वारव्यतो दुर्णमाकिमिर्भवति पापनामा
 क्रिमिः क्वये मेघाति क्रमते वास्यात्संयुक्तमपाः कामयते वा। अतिक्रमं तो दु
 रितानि वंश्वा। अतिक्रममाणा दुर्गतिगमनानि सर्वाण्यघायदेनया विधाय
 वीयते व्याधिर्वामयं वा। अघे परे हीत्यपि निगमो भवति मतिरमामयी मति
 रात्ममयी। उर्ध्वास्यस्यामतिर्भादिद्यत्सर्वी मनीत्यपि निगमो भवति। शुद्धी
 ति क्षिप्रनाम। अक्षीति॥१२॥ तं अधर उशतयक्ष्यग्नेः कृष्टी भगं नासत्या पु
 रंधिं॥ तान धरेयस्त उशतः कामयमानान्यजाने शुद्धी श्रु भगं न सत्यो न्वाचि
 नो सत्यावेव नासत्या विलोणा वाभः सत्यस्य प्रणेता रावित्याग्रयणो नासिका ॥६५॥
 प्रभवौ बभूवतु रिति वा पुरं भिबद्ध धीस्तकः पुरंधिर्भगः पुरस्तात्तस्यान्वादेशः

गृह्णाति कर्मा वा। मरुतामरुतनवं चिकित्वा महिस्वमग्ने त्वमंगविसे॥ मरुटावयं
 स्मोऽ मरुदस्वमसिनवयविद्यो महिस्वमग्ने त्वं तु वेयं। शशमानः शंसमानः।
 यो वां यज्ञैः शशमानो हदाशतीत्यपि निगमो भवति। देवो देवा व्याकृपा॥
 देवो देवान्यत्यक्त्या कृपा कृपकृपतेर्वा कृपते वा॥८॥ अश्रवंहि मरिदा
 वत्तरा वां विजामातुरुतवाघास्यालात्। अथा सोमस्य प्रयतीयु वभ्यो मि
 द्राग्नी स्तोमं जनयामिनव्यं॥ अश्रोष हि बद्धदात्त रैवा विजामातुरुसु समा
 साज्जामातुर्विजामो तेति शब्दहाक्षिणाजाः क्रीतापतिमाचक्षते सु समा स
 द्भवराभिप्रेतो जामाता जापत्यं तन्निनीतो तवाघास्या लापि च स्यालात्सा
 ल आसन्नः संयोगेनेति नैदाना स्यालाज्जानावपतीति बालाजालाजतेः स्य

नि० पू०

अइ

॥६६॥

इ

गिर्वणादेवोभवतिगीर्भरेनवनयात। पुं पुं पुं गिर्वणासेवहृदस्यपिनिगमो
भवति॥१४॥ अस्ते स्ते रजसिनिवर्तयेभूतानि सन्निवर्तयेभूतानि। अ
सुसमीरिताः सुसमीरितेवातसमीरितामाध्यमकादेवंगणायेरसेनपृथि
वीतर्पयंतोभूतानिचकुर्वन्तिताआयजन्तेत्यतिक्रान्तमतिवचनं। अम्यक्का
तदं नैरुचिः। अमात्तेतिवाप्यत्तेतिवा। यादृक्षिं धायितमपस्ययाविदत्। या
दृशेधायितमपस्ययाविदत्। उर्यः पितेवजारयायियज्ञैः। उर्यद्वगोपि
ताजायियज्ञैः॥१५॥ प्रवोच्छुजुषाणासोअस्थुरभूतविभ्वेअग्रियोतवा
जाः॥ प्रास्थुर्वो जोषयमाणाअभवतसर्वेऽग्रगुमनेनेतिवाऽग्ररणेनेतिवाऽ॥६६॥
ग्रसंपादिनइतिवाऽपिवाअमित्येतदनर्थकमुर्वेपेधमाददीत। अधीदिदप्र

[illegible]

॥६७॥

भवति ॥१६॥ स्तूपः सर्पणादिदमपी रत्नप्रमेतस्मादेवसर्पिर्वी तैलवा। स्तूप
करस्तनूतयइत्यपिनिगमोभवति। नोबाहकर्मणः प्रस्नातारौ। सुशिप्र
मेतनव्याख्यातं। वाजेसुशिप्रगोममीत्यपिनिगमोभवति। शिमेहनूनासि
केवाहतुर्हतेनासिकानसतेः। विषयस्वस्वशिप्रेविस्वजस्वघेनेइत्यपिनि
गमोभवति। धेनादधातेरं सुरमणात्। सन्निवेणचिर्वकेतेरं सुभासेत्यपि
निगमोभवति। द्विबर्हाद्वयोः स्थानयोः परिहृदोमध्यमेचस्थानउत्तमेच
उत्तद्विबर्हादमिनः सहोपिरित्यपिनिगमोभवत्यक्राक्रमणात्। अत्र
नवाभिः समिथेमही नोमित्यपिनिगमोभवत्युराणाउत्तरेवीणाः। इत
इयसेप्रदिवउराणाइत्यपिनिगमोभवति स्तिथ्याआपोभवतिस्त्रायनात्।

॥६७॥

पस्तासां

वृषासिंधूनांवृषमस्तियागामित्यपिनिगमोभवति। स्तिपोस्तियापालनउ
पस्थिता न्यालयतीतिवा। सनस्तिपाउतमवातनूपाइत्यपिनिगमोभव
ति। जवारुजवमानरोहिजरमाणरोहि गरमाणरोहीतिवा। अग्रेरुपअ
रुपितंजवार्वित्यपिनिगमोभवति। जरुथंगरुथंगरुहोते। जरुथंहन्यक्षिणा
रायेपुरंधिमित्यपिनिगमोभवति। कुलशद्वितिवज्वेनामकुलशातनोभ
वति। स्कंधाशीवकुलिशोनाविद्वक्णाहः शायतउपपद्यधिव्याः॥ स्कंधो
वृक्षस्यसमास्कंभोभवत्ययमीतरः स्कंधएतस्मादेवास्कंभकायेहिः शाय
तमनर्चनः पृथिव्याः। स्तुंजेस्तुंजेतेरुत्तकर्मणः॥१७॥ स्तुंजेतुंजेयउत्तरेस्तो
माइंद्रस्यवज्रिणः॥ नविधेअस्यलुह्यति॥ दानेदानेयउत्तरेस्तोमाइंद्रस्य

॥६८॥

वेज्जिणो नास्यते विंदामि समाप्ति स्तुते वर्तमाना परिबर्हणा। बहुधा वा असुरो बर्ह
 णा कृत इत्यपि निगमो भवति। अथो अस्मै धं स उक्त्वा य उधानि सोमं
 सुनोति भवति धमां मह्य अपा पशु क्र सतनु शि म हतित नर शुभ्रं मघ
 वायः क वा सखः॥ अथ स इत्यर्हं नाम यस्य तेऽस्मिन् सा गो रू ध उ धत तरं प
 वत्यु पो न धमिति वा स्ते हा नु प्रदान सा नान्या द्रा त्रि र धू ध उ च्येता तद्यो स्मा
 अन्यपि वारां त्र सोमं सुनोति भवत्यह द्ये तनवान पो हत्य पो हति शक्र स्ति
 तनिष्ठु धर्म संताना द पतमलं करि स्म मय ज्वानं तनू शुभ्रं तनू शोभयितारं
 मघ वायः क वा सखो यस्य क रु याः सखायः॥ न्या विध्यदिली विशस्य ह ॥६८॥
 ह्ना विश्वं गिण मभिन धु स्म मिंद्रः॥ न्या विध्यदिली विलशयस्य ह दानि व

स्थिते माहवी चिनो दधि घ्न च तोत सोमं॥ अथं द्वि प्रस्थितानी मानि हवीं चि
 चिनो दधि घ्न च न इत्यत्र नाम। पचति नोमी पृतस्त मे दस्तः प्रति पचता यभीष्ठा
 मित्यपि निगमो भवत्यपि वामे द सश्च पशोश्च सा त्वं द्वि व चनं स्याद्यत्र ह्येक व
 चनार्थः प्रसिद्धं तद्वति। पुरो ह्ना अग्ने पचतः इति यथा शुरु रु ध आ पो भवति
 शुरु व सं रु धं ति नृ तस्य हि शुरु रु धः सं ति प्र उ रित्यपि निगमो भवति। अमिनो
 भिनमात्रो महा भवत्यस्य मितो वा। अमिनः सहो भिरित्यपि निगमो भवति।
 जश्जती रापो भवति शब्दकारिण्य। मरुतो जश्जती रिवेत्यपि निगमो भवत्य
 ति कुताऽप्रति कु तोऽप्रति स्खलिते तः अस्मभ्य मप्र ति कु त इत्यपि निगमो
 भवति। शाशदानः शाशाद्यमानः॥ स्वां मति मति र ह्ना शदान इत्यपि निगमो

नि० प्र०

॥६१॥

अ६

भवति ॥१६॥ स्तप्रः सर्पणादिदमपीरस्ममेतस्माद्देवसर्पिर्वीतैलं वा। स्तप्र
करस्नक्ततयइत्यपिनिगमोभवति। कर्जोवाहकर्मणं प्रस्नातारौ। सुशिप्र
मेतनग्याख्यातं। वाजेसुशिप्रगोमतीत्यपिनिगमोभवति। शिमेहनूनासि
केवाहनुहंतेनोसिकानसतेः। विषयस्वस्सशिप्रेविस्सजस्वघेनेइत्यपिनि
गमोभवति। धेनादधातेरंसुरमणात्। सचित्रेणचिर्वकितेरंसुप्तासेत्यपि
निगमोभवति। द्विबर्होद्वयोः स्थानयोः। परिहृदोमध्यमेचस्थानउत्तमेच
उत्तद्विबर्होअमिनः सहोफिरित्यपिनिगमोभवत्यक्राक्रमणात्। अक्र
नवाभिः समिथेमहीनामित्यपिनिगमोभवत्युराणाउसंकेरेवीणाः। दूत
इयसेप्रदिवउराणाइत्यपिनिगमोभवति स्तिथाआपोभवतिस्सायनात्।

॥६२॥

॥७१॥

श्वरः पुत्रो वेकनाटा खलुकुसीदिनो भवति द्विगुणकारिणो वा द्विगुणदायि
नो वा द्विगुणं कामयं तदिति वा। इन्द्रो विभवा ज्वेकनाटा अहर्हृत्कृत्वा पणीर
भि॥ इन्द्रो यः सर्वान् वेकनाटान् हर्हृत्कृत्वा स्तुयन् हरो यद्मान्यहानि पश्यंति न प
राणीति वाभिभवति कर्मणा पणीं श्रवाजिनः॥२६॥ जीवानो अभिधेतना
दित्यासः पुराहयात्॥ कथं स्मृहवनः कृतः॥ जीवतो नोऽभिधावताऽदित्याः
पुराहनना कृणुस्मृहानः कृतमस्याने जालमापन्नानामेतदार्षवेदयं
ते मस्यामधो उदके स्यंदंते माद्यंतेऽन्येन्यं पक्षयेणोति वा जालं जलचरं भ
वति जले भवं वा जलेशयं वा पुंरो हस्वानं हुरणमित्यप्यस्य भवति। कृण्वन् ह
रणा दुर्वित्यपि निगमो भवति। सप्तमयो दोः कवयस्ततः सुस्ता सामेकामिद

॥७१॥

द्रोमनुष्यान्। युधयस्य ते धमो नानहर्हृत्सु न्वतः सुन्वतो भ्यादधात्युपयस्यरा
जादिव्यस्य च पार्थिवस्य च। वोष्क्यमाण इति वोष्क्यते कुनाते चर्करीतव
त्तं। सुमत्स्वयमित्यर्थः। उपप्रागात्कुमन्ने धायिमन्ने। उपप्रेतुमां स्वयं यन्ने
मनो ध्यायियज्ञं नेत्यान्धमेधिक्येनो दिवि विष्टु दिव एषणे पु। स्थूरं राधः श
ताभ्यं कुसंगस्या दिवि विष्टु। स्थूरः समाश्रितमात्रो महाभवत्यणुरणुस्थवीयो
समुपसर्गो लुप्तनाम करणो यथा संयाते कुसंगो राजा वक्त्रवकुरगमनाद्वा
कुलगमनाद्वा। कुरुः कृतं तेः कुरामि प्यस्य भवति कुलं कृत्वा ते वि कुषितं
भवति। दूतो व्याख्यातो जिन्वति। प्रसिद्धः मो। भूमिं पज्जति न्वंति दिवं जिन्व
त्यग्नय इत्यपि निगमो भवति॥२७॥ अतत्रो मात्रो महाभवत्यभ्यमितो वा।

स्थि

नि० पू०

अद्

॥७२॥

नि

यन्नितिवाकामयमानइतिवावेतिचयइतिचचकारशाकल्यउदात्तत्वेवमाख्या
तस्यमविष्यदसुसमाप्तमर्थी॥रथर्यतीतिसिद्धस्तत्वेऽस्यैवकामयतइतिवा
।एषदेवोरथर्यतीत्यपिनिगमोभवति॥२८॥धेनुंनद्रवंपिन्वतमसक्रां॥असं
क्रमणीआधवमाधवनात्।मतीनंसाधनंविप्राणांआधवमित्यपिनिग
मोभवत्यनवब्रवोऽनवक्षिप्तवचनः॥विजेषहृदिद्रव्यमब्रवदस्यपिनिगमोभ
वति॥२९॥अरायिकाणोविकटेगिरिगच्छसद्वान्वे॥शिरिंबिठस्यसत्वभिस्तेभि
ष्ट्वाचातयामसि॥अरायिकाणोविकटेकणोविक्रांतदर्शनइत्योपमन्यवःकण
तेर्वस्यादणस्मावकर्मणःकणातिःशब्दाणस्मावेभाष्यतेऽएकणतीतिमात्राण्॥७२॥
मावाकाणोदर्शनाणस्मावाकाणोविकटेविक्रांतगतिरित्योपमन्यवःकुटतेर्वा
दर्शन

पुण्ड्ररोगात् ॥ सप्तैवमर्यादाः कवयश्चक्रस्तासामेकामप्यगच्छन्तं हस्वाभव
ति। स्तेयमत्तमारोहणं ब्रह्महत्यां शूराहत्यां सुरापानं दुष्टतस्य कर्मणः पु
नः पुनः सेवां पातकेन तोद्यमिति। वत इति निपातः खेदानुर्कपयोः ॥ ३७ ॥ व
तो वतास्य मनैव ते मनो हृदयं चाविदाम् ॥ अन्या किल लोकस्येव युक्तं प
रिघजाते लिबुजेव वृक्षं। वतो बलादतीतो वेमेति दुर्बलो वतास्य मनैव
ते। मनो हृदयं चाविदामोऽन्या किल त्वां परिघस्यते कस्येव युक्तं लिबुजेव
वृक्षं लिबुजा व्रतति भवति लीयते विभजंतीति व्रतति वरणाच्च सननाच्च त
तनाच्च। वाताप्यमुदकं भवति कात एतदाप्यापयति। पुनर्जा वाताप्यं विश्वं
द्रमित्यपि निगमो भवति। वनेन वा योन्यधायि चाकन्य वनं इव वा योवे पुनश्चा

॥७३॥

तआदुरेदेवोददात्तर्यमा। वामं पूषा वामं मंगो वामं देवः करुलती॥ वामे वन
 नीयं पवत्यादुरिशादुरणा तलः करुलती मंगः पुरस्तात्तस्यान्वादेश इत्ये
 कं पूषेत्यपेरं सोदंतो कोदंतकः पूषेति च ब्राह्मणं। दनो विश इंद्रमध्रवाचः
 दानमनसो नो मनुष्यानिंद्रमदुवाच कुरु। अवीरामिव मामयं शराकराणि
 मन्यते॥ अबला मिव मामयं बालोऽपि मन्यते संशिरारिषुरिदं युरिदं का
 मयमानोऽथापि तद्वदर्थे भाष्यते। वस्युः स्त्रियो वसुमानि सत्रार्थः। अथ सु
 र्गव्यूरथयुर्वस्युः पुरिंद्र इत्यपि निगमो भवति॥ ३१॥ किंते कृण्वंति कीकटेषु
 गावो नो शिरंदुहे न तपंति धर्मं॥ आनो भरप्रमगंदस्य वेदो नैवाशारवं मघव
 न्रंधयानः॥ किंते कुर्वंति कीकटेषु गावः कीकटो नाम देशोऽनार्यनिवासः की

॥७३॥

कटाः किं कृताः किं क्रियाभिरिति प्रेक्षावानेव चाशिरंदुहे न तपंति धर्मं हर्म्यमा
 हरप्रमगंदस्य धनानि मगंदः कुसीदी मागंदो मामागमिष्यतीति च ददाति त
 दपत्यं प्रमगंदोऽत्यंतकुसीदिकुलीनप्रमदको वायो यमेवास्तिलोको न प
 रइति प्रेक्षुः पंडको वा पंडगः पन्नगः प्राद्रको वा प्राद्रयत्पांडवांशवाणा इव
 ब्रीडयति तत्सुखं नैवाशारवं नीचाशारवो नीचैः शारवः शारवाः शक्रो ते रा
 शाणिररणात्तन्नो मघव न्रंधयस्वेति रध्यातिर्वशागमने। बुंदइषु भवति बुं
 दो वाभिंदो वा मासमानो द्रवतीति वा॥ ३२॥ तुविक्षंते सुकृतं सूमयं धनुः
 सादु बुंदो हिरण्ययः॥ उपजाते बाहूरण्या सुसंस्कृतं च द्रुपे च द्रुवथा॥
 तुविक्षं बह्विधे पमहा विक्षेपं वा ते सुकृतं सूमयं सुसुरवं धनुः साधयि

॥७४॥

ताते बुद्धो हिरण्यमय उभोते बाहुरण्यो रमणीयो संग्राम्यो बह्विपे अर्द्धन पाति
 नो गमन पाति नो शब्द पाति नो हिरण्य पाति नो वामर्मण्यर्द्धन वेधि नो गमन वे
 धि नो शब्द वेधि नो दूर वेधि नो वा ॥३३॥ निराविध्य द्विरिष्य आधारयत्यक्
 मोदनं ॥ इन्द्रो बुद्धं स्वाततं ॥ इन्द्रं बुद्धं नव्याख्यातं इन्द्राकम् ॥३४॥ अयं यो
 होता किरु सयमम्य हेयस्य ॥ निरविध्य द्विरिष्य आधारयत्यक् मोदनमु
 दकदानं मेघं ॥ इन्द्रो बुद्धं स्वाततं ॥ मंजंति देवाः ॥ अहरह जीयेते मासि मास्य
 था देवा दधिरेह व्यवाहं ॥ अयं यो होता कर्त्ता सयमस्य कमम्य हेनमभिव
 हातियत्समम्य वंति देवा अहरह जीयेते मासे मासेऽर्धमासेऽर्धमासे वाऽथ ॥७४॥
 देवानि दधिरेह व्यवाह मुल्वं मृणोति वर्णोते वी ॥ महत्तदुल्वं स्तु विरंतदासी

स्याद्विपरीतस्य विकृतिरिति सवति गिरिगच्छ सदानो नुवेश हकारिकैः शिरिं विठ
 स्य सत्वभिः ॥ शिरिं विठो मेघः शीर्यते विठे विठ मंतरिषां विठे वीरिटे नव्याख्या
 तंतस्य सत्वे रुदकेरिति स्यात्तेष्वाचातयामोऽपि वा शिरिं विठो मारद्वाजुः का
 लकणोपेतोऽलक्ष्मीर्निर्नाशयांचकार तस्य सत्वेः कर्मभिरिति स्यात्तेष्वा
 चातयामश्चात्पतिर्नाशने पराशरः पराशीर्णस्य वृषिष्यस्य स्तु विरस्य ज्ञे य
 ज्ञे ॥ पराशरः शयीते तुर्वसि स्रष्ट्यपि निगमो भवतीन्द्रोऽपि पराशर उच्यते
 पराशातयिता यातूनो ॥ इन्द्रो यातूनामभवत्पराशर इत्यपि निगमो भवति ॥
 किं विदती विकर्त्तन दंती ॥ यत्रा बोद्धुं ददति किं विदती ॥ सापि निगमो भवति ॥
 करुलती कृत्तदती ॥ अपि वा देवं कंचिल्ल तंदं दंष्ट्रैव मध्यत ॥३०॥ वामं वामं

नि० पू०

अ६

॥७५॥

अथोक्तं भद्रं त्रिभुवनं । अथोक्तं भद्रं त्रिभुवनं । अथोक्तं भद्रं त्रिभुवनं ।
अथोक्तं भद्रं त्रिभुवनं । अथोक्तं भद्रं त्रिभुवनं । अथोक्तं भद्रं त्रिभुवनं ।
अथोक्तं भद्रं त्रिभुवनं । अथोक्तं भद्रं त्रिभुवनं । अथोक्तं भद्रं त्रिभुवनं ।
अथोक्तं भद्रं त्रिभुवनं । अथोक्तं भद्रं त्रिभुवनं । अथोक्तं भद्रं त्रिभुवनं ।
अथोक्तं भद्रं त्रिभुवनं । अथोक्तं भद्रं त्रिभुवनं । अथोक्तं भद्रं त्रिभुवनं ।

॥७५॥

दित्यपि निगमो भवत्यृवी समपगतपा समपवितपा समपहतपा समनंत
हितपा संगतपा संवा ॥ ३५ ॥ हिमेनाग्निं घ्नं समवारयेथां पितुमती मूर्जं मस्मा
अधत्तं ॥ नृवी से अत्रिमन्विना वनीतमुन्नित्यश्रुः सर्वगणं स्वस्ति ॥ हिमेना
दके नग्रीषां तेऽग्निं घ्नं समह्वरवारयेथाम नृवीतां चास्मा उर्जं मधत्तमग्न
ये यो यमृवी स एथिव्यामग्निरंतरोषधिवनस्पतिष्वश्रुतमुन्नित्यश्रुः सर्व
गणं सर्वनामानं गणो गणानाहुणाश्रयदृष्टयश्रोषधयउद्यंति प्राणिनश्च
एथिव्यां दंतं भिनोरूपं ते नै नोस्तोति स्तोति ॥ ३६ ॥ ॥ अथ मृद्वरवर्त ॥ ॥
तमग्नेऽलात्ता उदृदा जा स उपलप्रक्षिणी कारुरहमस्मे तश्रायत इवाश्र
वहि सोमानं स्वरणमिंद्रा सोमा कृणुष्व पाजस्ता अघ्रेऽस्ति हि वोऽस्तर्त्तस्ते